Ediția a II-a

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7109 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 25 MARTIE 1972

ÎN PAGINA a 5-a

BRIGADA „SCINTEII TINERETULUI" TRANSMITE : În județul NEAMȚ MUNCA — flacără tinerească

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN REPUBLICA ZAMBIA

CONVORBIRI OFICIALE ÎNTRE PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU ȘI PREȘEDINTELE DR. KENNETH DAVID KAUNDA

Vineri seara, la Palatul de Stat din Lusaka au avut loc convorbiri între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Zambia, dr. Kenneth David Kaunda. La convorbiri au participat din partea română : Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul comerțului exterior, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Bujor Almășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei, Aurel Ardeleanu, ambasadorul României în Zambia, Ștefan Andrei, Constantin Mitea, Gheorghe Oprea, consilieri ai președintelui, și Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, iar din partea Zambiei : E. H. K. Mudenda, ministrul afacerilor externe, R. C. Kamanga, ministrul dezvoltării rurale, H. Mulemba, ministrul minelor și dezvoltării mineritului, A. I. Soko, ministrul comerțului și industriei, J. M. Mwanakatwe, ministrul finanțelor, L. C. Changufu, ministrul de interne, P. Lusaka, ambasadorul Zambiei la București, A. M. Milner, secretar general al guvernului.

Primire entuziastă, sărbătorească la exploatările de cupru din Copper Belt

● COLABORARE RODNICĂ ÎN INTERESUL CELOR DOUĂ ȚĂRI ● EXPRESII GRĂITOARE ALE SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALISTE ● „PREȘEDINTE CEAUȘESCU, ROMÂNIA ARE ÎN ZAMBIA UN PRIETEN DE NĂDEJDE"

În dimineața celei de-a doua zile a vizitei în Zambia, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, împreună cu Kenneth David Kaunda și soția sa, Betty Kaunda, au fost oaspeții minerilor de la exploatările de cupru din Copper Belt. Ei au fost însoțiți de Bujor Almășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei, Humphrey Mulemba, ministrul minelor și dezvoltării mineritului, precum și de Aurel Ardeleanu, ambasadorul țării noastre în Zambia, și P.J.F. Lusaka, ambasadorul Zambiei în România.

O mare mulțime de locuitori ai acestei regiuni miniere au făcut încă de la aeroport o caldă manifestație de simpatie conducătorilor celor două state. În pofida ploii, obișnuită pentru acest anotimp, ei au ținut să-i întîmpine pe oaspeți în mod sărbătoresc. Mulți dintre ei au venit cu steguleț românești și zambiene sau purtînd pancarte cu urări prietenești scrise de mînă : „Președinte Ceaușescu, România are în Zambia un prieten de nădejde"

Întîmpinat cu onoruri militare, președintele Nicolae Ceaușescu este salutat, la scara avionului, de A. K. Shapi, ministrul de stat pentru provincia Copper Belt, precum și de P. Chitambala, guvernatorul districtului Chingola, și de Vincent L. Chilekwa, primarul orașului cu același nume, de alte notabilități locale. Sînt intonate imnurile de stat ale României și Zambiei. Tovarășul Nicolae Ceaușescu trece, apoi, în revistă garda de onoare aliniată pe aeroportul Kasompe.

În cinstea oaspeților, așezarea minieră Chingola — un adevărat oraș cu aproape 60 000 de locuitori — și-a împodobit străzile cu nenumărate drapele ale celor două țări. Oraș grădină — ca de altfel toate localitățile zambiene — Chingola se înfățișează într-o pitorească policromie. Mii și mii de locuitori mașați de-a lungul drumului parcurs, adaugă o notă festivă atmosferei.

Ei salută în persoana președintelui Nicolae Ceaușescu pe conducătorul unei țări prietene care a sprijinit din primul moment cauza dreaptă a poporului zambian, lupta sa pentru libertate, pentru consolidarea independenței politice și economice. Acest sprijin își găsește expresia, între altele, și în prezența pe aceste meleaguri, în mod special în regiunea Copper Belt, a unor grupuri de geologi și tehnicieni români din cadrul întreprinderii Geomin, care contribuie, alături de colegii lor zambieni, la prospectarea și punerea în valoare a bogățiilor naturale ale acestei țări.

„Ca ministru al minelor și dezvoltării mineritului — ne-a declarat în această privință Humphrey Mulemba — exprim satisfacția deplină față de colaborarea cu România. Sîntem recunoscători țării dumneavoastră pentru sprijinul pe care ni-l acordă și pe această cale. Satisfacția noastră este cu atît mai mare cu cît în curînd va începe exploatarea unui zăcămînt de cupru descoperit de experții români și ale cărui operații de exploatare vor fi asigurate de tehnicienii și specialiștii țării dumneavoastră.

Noi știm că România dispune de o mare experiență și în alte domenii, cum ar fi, de pildă, chimia și industria petrolieră — sectoare în a căror dezvoltare sîntem și noi mult interesați. Sperăm că vom putea desfășura o cooperare fructuoasă și sub acest aspect.

Avem convingerea că vizita președintelui Nicolae Ceaușescu va crea un cadru fertil pentru extinderea și adîncirea în continuare a conlucrării reciproc avantajoase dintre cele două țări ale noastre".

Coloana de mașini ajunge la mina Nchanga, unde oaspeții sînt întîmpinați de conducerea societății miniere. Este unul din puternicele centre de exploatare a cuprului — principala bogăție a țării — reprezentînd două cincimi din produsul național brut și care pînă nu de mult se afla sub controlul companiilor străine.

Vizita prilejuiește cunoașterea la fața locului a dezvoltării pe care a înregistrat-o această ramură de bază a economiei zambiene după măsurile din august 1969, cînd statul a preluat majoritatea acțiunilor monopolurilor „Roan Selection Trust" și „Anglo-american corporation". Aceste măsuri fac parte dintr-un plan mai larg cunoscut sub numele de acțiunea „Mulungushi", după numele localității în care președintele Kaunda a rostit, cu patru ani în urmă, discursul istoric în care anunța hotărîrea guvernului zambian de a folosi bogățiile naționale în interesul propriu, de a dezvolta o economie independentă, eliberată de servituțile monopolurilor străine. Roadele acestor măsuri nu au întîrziat să se arate : s-au deschis noi mine, iar altele vechi, lăsate în părăsire de companiile străine sub motivul că nu ar fi suficient de rentabile, au fost reactivate ; a crescut, de asemenea, cantitatea de cupru extrasă și prelucrată, precum și productivitatea, ca urmare a îmbunătățirii sensibile a relațiilor de mun-

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAG. A III-A

Tovarășului Nicolae Ceaușescu i s-a conferit titlul de Cetățean liber al capitalei zambiene

Ceremonia de la Consiliul Municipal al orașului Lusaka

●

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit carnetul de membru de onoare al Partidului Unit al Independenței Naționale

FESTIVALUL NAȚIONAL AL ARTEI STUDENȚEȘTI

LA CLUJ Gong inaugural al ediției jubiliare

„Primăvara — tinerețea anului,
Tinerețea — primăvara vieții"
Fotografia : VASILE RANGA

Clujul universitar a consemnat, ieri, un eveniment deosebit pentru lumea Almei Mater — deschiderea Festivalului național al artei studențești. Viața culturală studențească totalizează în agenda sa, cu acest festival, VIII ediții ale acestei tradiționale manifestări artistice, care aduce, o dată la doi ani, pe scena concursului tot ce este mai bun în arta amatoare studențească.

De astă dată, ediția festivalului are o semnificație anume — este o ediție jubiliară, pe care studențimea o consacră, omagial, semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist. Firesc, deci, să se dorească a fi o ediție reprezentativă, pentru afirmarea artei studențești, care, să dea ocazie tineretului universitar să-și dovedească disponibilitățile artistice, talentul.

Festivalul abia a început. El va dura, cum am mai anunțat, pînă la 7 mai, avînd drept sediu, mai multe centre universitare.

Cum spuneam, gongul inaugural a fost auzit la Cluj, pe scena modernei Case de cultură a studenților și cea a Casei universitarilor. Au intrat în concurs brigăzile de agitație, corurile, formațiile corale și instrumentale, soliști vocali și instrumentiști. Nu putem să ne pronunțăm acum ; în prima zi au avut loc patru spectacole. Juriul și spectatorii au făcut deocamdată cunoștință cu brigăzile artistice de agitație ale studenților Institutului de mine din Petroșani, I.M.F.-Tg. Mureș, Casei de cultură din Brașov, Institutului politehnic-București, Universității din Craiova, I.M.F. Iași și Cluj, cîteva formații orchestrale și corale, și soliști. Pînă duminică, la finalul etapei găzduite de Cluj se anunță o participare numeroasă și de calitate. S-au înscris să participe la concurs, relevînd succesul de care se bucură o asemenea formă de manifestare artistică, 18 brigăzi artistice de agitație, unele cu renume în viața studențească, altele care-și consolidează acum renumele. În plus, vor evolua 6 coruri, 2 formații corale, 2 instrumentale, numeroși soliști vocali și instrumentiști.

Normal, deci, să nu ne pronunțăm cu aprecierile, ci doar să consemnăm din prima zi debutul de bun augur al festivalului. Spectatorii, care nu sînt numai studenți, ci și tineri muncitori și elevi, aplaudă la scenă deschisă măestria interpretării. Sigur, se aplaudă și dorința ambițioasă de a dobîndi laurii concursului jubiliar. Cine-i va primi — vom vedea. Deocamdată, noi le urăm tuturor succes, să izbutească să facă din acest inceput de festival un remarcabil spectacol al artei amatoare studențești.

L. L.

ÎN FIECARE MINUT, FIECARE MAȘINĂ SAU UTILAJ

FOLOSIT CU EFICIENȚĂ MAXIMĂ PENTRU PRODUCȚIE

LA PARAMETRI TEHNICI ÎNALȚI

O ÎNALTĂ COMPETENȚĂ PROFESIONALĂ

● Pentru asimilarea noilor produse — toate rezervele interne în circuitul producției ● O competiție cu fază finală la fiecare sfîrșit de săptămînă : cea mai îngrijită și judicios exploatată mașină, cel mai organizat și mai curat loc de muncă ● Toți tinerii secției — cititori ai Bibliotecii tehnice ● Un bilanț estimativ pentru trimestrul I — o producție suplimentară în valoare de peste un milion.

Întîmplarea a făcut ca noile utilaje care se cereau asimilate în cursul acestui trimestru în Uzina „Unio" Satu-Mare — mori cu bile și recipienți pentru industria chimică — să cadă în sarcina unei secții la rîndul ei de-abia înființate : **secția utilaj greu.** I se pusese la dispoziție o hală nouă și spațioasă, dotată după ultimele exigențe, specialiștii și tehnicienii pregătiseră cu maximă răspundere cadrul tehnic, tehnologic, material și organizatoric în care avea să se desfășoare fabricarea noilor produse. Tehnicității înalte trebuia să i se răspundă însă cu o înaltă competență profesională, ori tocmai în această privință lucrurile nu erau încă puse la punct. Nu pentru că pregătirea forței de muncă scăpase din atenție ci pentru că era o treabă de durată, desigur, cea mai dificilă. Aparent, totul părea simplu, conducerea uzinei urma să dispună transferarea numărului necesar de cadre din celelalte secții și problema era rezolvată. Numai că trebuiau selecționați muncitori care să se acomodeze din mers cu noile produse, cu noile utilaje, să se constituie repede într-un colectiv omogen. Sarcinile erau deosebit de presante. Comitetul U.T.C. a propus conducerii uzinei ca selectarea tinerilor pentru secția utilaj greu să se facă pe baza recomandărilor fiecărei organizații de bază, din întreaga întreprindere. Așa s-a și procedat.

— **Cei 86 de tineri cîți erau necesari pentru secția respectivă** — ne relatează Vasile Turdeanu, secretarul comitetului U.T.C., **nu erau neapărat „vîrfuri" la locul lor de muncă, nici celelalte secții nu se puteau dispensa de toți oamenii buni, peste tot sînt sarcini grele care reclamă meseriași formați. Noi ne-am orientat însă spre acei tineri care, deși proaspeți absolvenți, făcuseră dovada disciplinei și sîrguinței profesionale, ofereau garanția unei contribuții serioase de la bun început în asimilarea utilajelor**

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a IV-a)

GENERAȚIE

de A. I. ZĂINESCU

La orizont de istorie, ideea de generație sau conștiința de sine a acesteia se profilează ca unul din raporturile sociale dinamice, cele mai complexe. În afara timpului se întinde marele vid biologic, în afara generațiilor dispare sensul adînc al trecerii și receptării timpului. Ele, în succesiunea lor, au trecut adesea în umbra evenimentelor cărora le-au dat naștere și au căpătat numele distinct al acestor evenimente intrînd astfel în istorie ca eveniment, ca fenomen social, ca fapt amplu de viață validat de timp.

Spunem azi generația anilor de început ai construcției socialiste și ne apar în fața ochilor ca un spectru solar luminile sufletului nostru de-atunci, imaginea cutremurătoare de după război și foamete săgetată de vitalul ecou al istoriei care chema în stradă și proclama solemn dreptul la viitor. O generație care trecea pe sub tulburătorul arc de triumf al istoriei și care se încolona în rîndurile largi ale reconstrucției țării, antrenîndu-se parcă pentru eforturile și mai mari, viitoare. Entuziasm care se transmitea molipsitor. Spunem generația acelor ani și în fața ochilor ne apar Bumbești-Livezenii, Salva-Vișeu și Agnita-Botorca, Ozana, locuri cu nume de băieți și fete frumoase, parcă, istorie condensată în cuvinte și gesturi, calendar solar în imagini, clepsidră.

Ideea de generație sau conștiința de sine a acesteia se profilau ca parametrii înșiși ai unui uriaș început de drum. Generație — capăt de pod. Piatră pe piatră, temelie de vis și izbîndă la osatura celei mai originale construcții. Înnoiri în destin și în istorie. Înnoire în om. Anularea vidului dintre el și istorie, dintre el și timp. Sau, mai bine zis, dobîndirea unui tonic limbaj al timpului, al sensurilor lui imperative, pentru ca oamenii să-și vorbească liber lor înșile și să se poată auzi. Generație a unui ideal devenit conștiință activă de masă, undă de rîu prefigurînd marea.

Spunem azi generația acelor oni ai Bicazului și pe retină curg suave lumini. Oglinzi paralele de aer din care reizbucnesc solidar sorii de apă ai Argeșului trezind ca pe o lungă cometă Dunărea — Porțile de Fier — Lotru. Reizbucnesc pe ecranul memoriei primele magistrale industriale, exploziile cosmice ale oțelului, Reșița, Hunedoara, Galați. Generație a industriei în ascensiune, generație a turlelor mari, industriale, a fertilității. Seara, pe carte, ochii învățau să cunoască. Seara se învăța, și noaptea. Ziua se trudea. Generație care, muncind și în-

(Continuare în pag. a IV-a)

RAIDUL NOSTRU ÎN OGOARELE GORJULUI

Răspunderea pentru soarta recoltei nu îngăduie aproximații în organizarea muncii !

● SE PUN TEMELIILE RECOLTEI ● PRACTICI DĂUNĂTOARE RITMULUI DE LUCRU ● ORICÎT DE PROASPĂTĂ, VOPSEAUA NU POATE ÎNLOCUI REVIZIA TEHNICĂ A TRACTOARELOR ● FIECĂREI ORE SĂ-I DĂM O VALOARE MAXIMĂ.

Străbatem drumuri gorjene. Îi căutăm pe mecanizatori și pe cooperatori, pe cei care acum, în primăvară, au datoria punerii unor temelii solide recoltelor anului De regulă, dialogurile se înjgheabă în cîmp.

— Cît ați lucrat pînă acum, Mihai Oprișor și Ion Văduva ? Oprisem în Lunca Jiului la Ceplea, lîngă o formație de tractoare.

— Am arat 41 de hectare și am discuit 100, ne-a răspuns utecistul Mihai Oprișor.

— La fel și eu, a intervenit Ion Văduva. Noi doi ne-am asociat să lucrăm terenul repartizat la două brigăzi.

La semănat erau alți mecanizatori. La secție nici un tractor, iar în bilanțul activității secției, condusă de utecistul Viorel Oros, sînt trecute realizări cu 60 la sută superioare planificărilor la zi. Culturile din prima urgență au fost semănate pe toate suprafețele stabilite.

La cooperativa agricolă Plopșoru cîmpul era împînzit de oameni.

— La ce se lucrează tovarășe inginer șef ?

— Vreo 300 de cooperatori, ne răspunde tov. Ion Popescu, inginer șef, plantează ceapa pe ultimele porțiuni ale suprafeței de 20 ha stabilite prin planul de producție. Am plantat cartofi timpurii pe 10 ha și s-a încheiat semănatul borceagurilor, ovăzului, mazărei și sfeclei furajere. Mai avem însă de arat și de fertilizat, de semănat măzărichea, de întreținut ogoarele. Executarea acestor lucrări concentrează acum forțele tuturor.

Trecem Jiul la Urdari. Ion Honcilă, primarul comunei, ne relatează.

— La noi campania se desfășoară într-un ritm mult mai bun decît în anii trecuți. Am încheiat semănatul din prima urgență și am fertilizat o bună parte din terenurile ce le vom semăna cu porumb. 1 200 tone de gunoi de grajd am dus în cîmp. Aproape 800 de tone au fost transportate de către tineri în cadrul celor două săptămîni „la fertilizat".

Un lucru ce merită a fi subliniat : la secția Curtișoara, tînărul mecanizator Gheorghe Rogobete a realizat un interesant dispozitiv de cuplare la un tractor a unui disc, o grapă rigidă și o sapă rotativă, la o singură trecere, asigurînd pregătirea în condiții excepționale a terenului, eliberînd, totodată, două tractoare ce pot fi utilizate la executa-

GHEORGHE FECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

PE AGENDA ZILEI

Comitetul Central al Partidului Comunist Român a trimis Comitetului Central al Partidului Comunist Brazilian, următoarea telegramă:

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist Brazilian, Comitetul Central al Partidului Comunist Român vă transmite dumneavoastră, întregului partid, oamenilor muncii un cald salut tovărășesc și cordiale felicitări.

Vă transmitem, dragi tovarăși, urări de succes în activitatea consacrată promovării intereselor vitale ale poporului brazilian, apărării independenței naționale și triumfului idealurilor socialismului, democrației, păcii și înțelegerii internaționale.

Exprimăm și cu acest prilej convingerea noastră că relațiile reciproce de prietenie și solidaritate internaționalistă vor cunoaște o dezvoltare continuă, spre binele ambelor popoare, în interesul întăririi unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a adresat Excelenței sale domnului GHEORGHIOS PAPADOPOULOS, Regent, următoarea telegramă:

Cu prilejul celei de-a 151-a aniversări a Zilei naționale a Greciei, adresez Excelenței Voastre felicitări cordiale, împreună cu sincere urări de fericire și prosperitate pentru poporul grec prieten.

Vineri la amiază, tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit un grup de profesori și studenți belgieni, în frunte cu prof. univ. Alphonse Vranckz, membru al Biroului Național al Partidului Socialist Belgian, ministru al justiției în guvernul belgian, care a făcut o vizită de studii și de documentare în țara noastră.

Cu acest prilej, a avut loc o convorbire privind activitatea și preocupările Partidului Comunist Român în opera de făurire a socialismului în patria noastră, unele aspecte ale politicii partidului și statului nostru.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă foarte cordială.

Vineri, la Ministerul Educației și Învățămîntului s-au desfășurat lucrările Comisiei de coordonare a cercetării științifice, la care au luat parte Leonte Răutu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Cioară, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, Mircea Malița, ministrul educației și învățămîntului, reprezentanți ai conducerii unor ministere și ai academiilor de științe, rectori ai instituțiilor de învățămînt superior, directori ai unităților de cercetare subordonate Ministerului Educației și Învățămîntului, academicieni, cadre didactice, oameni de știință și cultură.

Cu acest prilej a fost analizată activitatea de cercetare științifică a instituțiilor de învățămînt superior și a unităților de cercetare ale Ministerului Educației și Învățămîntului.

BARDUL

G. LESNEA la 70 de ani

Poetul George Lesnea, cel căruia îi dedicăm rîndurile de mai sus, s-a născut în Iași la 24 martie 1902. Debutînd timpuriu în revista „Viața Românească", în decursul celor peste 50 de ani de activitate literară, numele poetului a apărut semnînd versuri în „Cuvîntul liber", „Gîndul nostru", „Iașul literar", „Cronica", „Convorbiri literare" etc. Creația sa literară, înmănuncheată în volumele „Veac tînăr" (1931), „Cîntec deplin" (1933), „Poezii" (1938), „Argint" (1939), „Ceaslov" (1940), „Poemul vieții (1943), „Treptele anilor" (1962), „Versuri" (1964), „Ulcioare de piatră" (1969) a fost încununată cu Premiul Academiei și Premiul Societății Scriitorilor Români.

Pentru activitatea de traducător din creația poeților ruși Pușkin, Lermontov și Esenin, în 1960 i-a fost decernat Premiul de Stat.

Să tot fie mai bine de un deceniu de cînd am trecut pentru întîia oară prin dreptul stelelor albastre ale ochilor săi.

„Bardul, acesta nu-i altcineva decît Bardul", mi-am șoptit atunci cu totul întors către propriul meu suflet și cutremurat.

Bardul recita niște stihuri născătoare de aripi și de atunci îl aud mereu recitind. Îl aud recitind sau poate că nu aud decît ritmul pașilor săi pecetluiți cînd și cînd ca de-o rimă de veselia caracteristică Bardului de la Iași.

Celei de la Mircești, Eminescu însuși îi oferă tronul de „rege al poeziei" numindu-l, peste augustul titlu „veșnic tînăr și ferice". Veșnic tînăr este și rămîne și Bardul de la Iași și-aceasta nu ca om, desigur, căci omul a avut deja curajul să urce către vîrful vieții: șaptezeci de ani. Veșnic tînăr este și rămîne poetul George Lesnea, cel pe care l-am zărit acum aproape un deceniu și cel care acum cîteva zile mi-a spus cu tinerească bucurie și îngrijorare că împlinește 70 de ani.

Ar trebui desigur să-nflorească merii pe toate dealurile din jurul Iașului pentru a i se alătura ce se cuvine tinereții sale.

Un semn de mare preț ar fi aceasta pentru înțelepciunea de a te păstra în autentic și în duioșie, în sufletul pămîntului din care ai izvorît, pentru meșteșugul de a „ride pîn-la lacrimi".

„A rîde pîn-la lacrimi", așa cum spune El dînd sufletul clopoțelului, a rîde pîn-la lacrimi, aceasta este starea întregii sale poezii.

A rîde pîn-la lacrimi, din cauza vieții profund ispititoare atît sub forma ei prezentă, sub întruparea ei de viitor cît și prin forma ei culcată sub pămînt.

A rîde pîn-la lacrimi, tu omul și tu clopoțelul, adesea vestitor, nu pe oriunde ci-n mijlocul lumii.

A rîde pîn-la lacrimi la urma urmei de neant. Acesta cred că este sensul întregii sale poezii zidită stih pe stih mai bine de cincizeci de ani.

Recitindu-i poezia aceasta îmi șoptește cu simplitate că va fi acum cînd primăvara îmi amintește numai că într-una din zilele lui martie s-a născut.

Închid pleoapele și-ascult un stol de versuri care ține minte cetăți și voevozi, morminte și oameni vii, un stol de versuri ce ne țin minte.

Închid pleoapele și-mi pare că eu și nu el tipograful de odinioară îi tipăresc prin stringeri de pleoape versurile pe cer.

Fie această ediția omagială ce i se cuvine, suavă pîn-la lacrimi și fie-mi astfel îngăduit să o așez de sărbătoare între pîinea și-ntre vinul său.

ION CHIRIAC

Doi tineri regizori în AVANPREMIERĂ

Cătălina Buzoianu: „Peer Gynt", o punte între mit și snoavă

De ce își îndreaptă unii privirile în atelierul profesional al unui artist? Chiar se cuvine iscodită secreta lui cazną cotidiană?

O întreb, cu insistentă „curiozitate de publicist", pe regizoarea Cătălina Buzoianu despre montarea lui Peer Gynt, spectacol aflat în lucru la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț și am remușcări, văzînd cu ce refuz față de publicitate și cu cîtă reținere îmi dezvăluie ca „printre altele", cîteva gînduri în legătură cu piesa și viitoarea ei premieră.

— Traducerea lucrării aparține lui Adrian Maniu, începe Cătălina Buzoianu.

— ...pe care dumneata singură ai ales-o!

— Da, fiindcă e uimitor de „mustos" poetică. Acest Peer Gynt se înscrie surprinzător într-o lume de simțire foarte familiară. Norvegianul din versiunea prezentă aduce cu Păcală. Parcă s-ar clădi, firesc, o punte între mit și snoavă. Sînt și intonații de pamflet care, pe alocuri, mă trimit cu gîndul la Caragiale...

— Ai spus „mit". Te ispitește cumva formula teatrului „ritual"?

— Nu, deloc. De ce? Nu văd legătura! Încerc să urmez cu fidelitate ideile lui Ibsen și observ că el pune în lumină, mereu, gravitatea prin ironie.

— Crezi că în spectacol se va accentua un anumit comic al legendei?

— Nu știu, poate doar în prima parte. Așa cere textul. Ultima parte e serioasă... De aceea am ales în rolul titular un actor cu asemenea multiple valențe, cum e Mitică Popescu. Tîlcul scenelor de vis mi se pare că stă în refuzul — ori neputința — lui Peer de a se angaja mai departe. E un tip care nu face decît să se prăbușească de fiecare dată cînd mimează înălțarea, nu? Iar „Topitorul de nasturi" e un Peer — copil, pe cînd se juca de-adevărat...

— „Basmul" acesta, „filozofic" cu mincinosul care se minte și pe sine însuși, spune oare ceva cugetului nostru de astăzi?

— N-am de gînd să „actualizez" nimic. Nu, nu, nici nu mă gîndesc! Nu ți-am spus că „minciuna existențială" a lui Peer are, cred eu, un aer de oportunism? Minciuna oportunistă, ca nociv și condamnabil principiu de viață...

GH. MILETINEANU

Gheorghe Miletineanu: „Vicleniile lui Scapin" nu vor fi un pretext pentru teatrul parodic

— Cum de ați abordat „publicistic" o colegă?

— Urmăresc evoluția ei interesantă — unică, după părerea mea — începînd cu „Bacantele", continuînd cu „Pescărușul", „Bolnavul închipuit" și terminînd cu „Drumul încrederii", pentru care ziarul dv. i-a acordat premiul de regie la Festivalul de la Piatra Neamț. Totul poartă marca aceleiași seriozități, iar Peer Gynt nu face excepție: de la „punerea în pagină" la distribuție, pînă la efectele sonore, nimic nu e întîmplător. Cert, seriozitatea ei merită mai multă atenție; Cătălina Buzoianu, deși tînără e o remarcabilă personalitate artistică, care ar trebui să fie mai bine cunoscută. De aceea am abordat-o „publicistic" — special pentru „Scînteia tineretului".

— Interesul pe care i-l purtați e reciproc? Cătălina Buzoianu a văzut spectacolul pe care îl pregătiți?

— Nu, ar fi greu, lucrăm acum, concomitent, în două orașe diferite.

— Dv. montați la Teatrul Bacovia din Bacău „Vicleniile lui Scapin". Știm, anul acesta se aniversează Molière, dar de ce, oare, trei teatre s-au oprit la aceeași piesă?

— E o coincidență, cred; și totuși, într-adevăr, „Scapin" se joacă la București, Bacău și Timișoara. Bănuiesc că din întreaga dramaturgie a lui Molière toți au ales lucrarea aceasta pentru că e cea mai veselă. Oricum ar fi, însă, întoarcerea la clasici rămîne un fapt pozitiv, iar Molière face onoarea oricărui repertoriu.

— Dar de ce ați ales dv., ca regizor, „Vicleniile lui Scapin"?

— Între altele, fiindcă aș vrea să demonstrez că această piesă nu e doar o mașinărie de haz. Există aici și un etaj ascuns, necesar a fi căutat: personajul Scapin, care aruncă o lumină specială asupra relațiilor dintre ceilalți eroi. Scapin are și „mica lui filozofie"...

— De pildă?

— „Urăsc firile bicisnice care de teama consecințelor nu întreprind nimic" spune Scapin, care îndeamnă la dinamism, la acțiune, fiind totodată și infuzor de optimism, precum și înțelept deținător al secretului trăiniciei în iubire...

— De acord, dar piesa e o comedie; renunțați la umor?

— Nicidecum. Umorul, însă, va decurge din textul lui Molière: eu nu sînt de acord cu gagurile lăturalnice. Toți spunem că respectăm clasicii și pe urmă textul lor pare unora desuet și de aici începe trădarea. Noi, în acest spectacol, am vrea s-o evităm, ocolind parodia; încercăm, așadar, un anumit stil în „zicerea" textului, în relații, în mișcare, în dozarea comicului; încercăm totodată un echilibru între trăire și reprezentare. Căci comicul molieresc nu exclude trăirea, numai că ea se cere într-un anumit fel exteriorizată. Căutarea și, desigur, găsirea stilului ni se pare foarte importantă, fiindcă se află în strînsă legătură cu modalitatea de exprimare a umorului: n-am vrea, deci, să ne amuzăm pe tema vetustului, ci să găsim forma adecvată a teatrului propus de autor. Lucru greu de realizat căci — actori și regizori — uităm cîteodată că Molière nu se joacă ca Goldoni. Așadar, în intenția noastră, isprăvile istețului Scapin vor fi departe de a constitui un pretext pentru teatrul parodic.

Intențiile urmărite de tînărul regizor Gh. Miletineanu și de actorii mai jos citați vor putea fi confruntate cu rezultatele chiar astă seară, cînd teatrul „Bacovia" din Bacău prezintă în premieră această nouă ediție a „Vicleniilor lui Scapin". Partiturile actoricești revin echipei tinere a teatrului: **Mircea Crețu** interpretează pe Scapin; **Gh. Serbina** și **Radu Capan** dețin rolurile bătrînilor. **Mircea Belu** și **Liviu Rus** sînt amorezii, **Anca Alecsandra** și **Cătălina Murgea** — fetele, **Sorin Postelnicu** — Sylvestre.

V. TĂNĂSESCU

La orizont — vacanța de primăvară!

Nu ne mai despart multe zile de vacanța de primăvara a elevilor din școlile generale, licee teoretice și de specialitate și școli profesionale sau postliceale. Pentru buna desfășurare a perioadelor de odihnă de care beneficiază elevii la Ministerul Educației și Învățămîntului a luat ființă comandamentul central al vacanțelor școlare, organism ce reunește toți factorii ce contribuie la realizarea integrală a obiectivelor specifice. Am rugat-o pe tovarășa Constanța Bărboi, director general adjunct în M.E.I. să ne prezinte succint cîteva aspecte caracteristice ale vacanței de primăvară în ansamblul organizării odihnei școlare în acest an.

— Vacanța de primăvară nu va fi deosebită de specificul vacanțelor următoare, continuă o serie de acțiuni tradiționale inițiate de Uniunea Tineretului Comunist și factorii de inițiativă. Spre exemplu se vor extinde taberele de muncă patriotică, care vor îmbina programul distractiv cu amenajarea bazelor sportive, reamenajarea spațiilor de învățămînt, îngrijirea spațiilor verzi. „Săptămîna primăverii", stabilită de fiecare unitate școlară împreună cu organizația U.T.C., în funcție de nevoi va reuni elevii în acțiuni de muncă patriotică dedicate școlii, parcurilor, monumentelor, înfrumusețării cartierelor. În vacanța de primăvară nu vor fi neglijate nici activitățile cultural-artistice care sînt închinate semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist. Astfel, pentru școlile generale Bucureștii vor găzdui faza republicană a concursurilor de montaje literare, brigăzi artistice, recitatori. La Piatra Neamț, se vor confrunta cu exigențele juriului protagoniștii scenelor școlare, iar la Brașov se vor întîlni animatorii teatrelor de păpuși. Pentru elevii mai mari, fazele republicane se vor desfășura pe centre — la Baia Mare, Brașov, Suceava, Brăila, la începutul vacanței, iar la sfîrșitul ei la Timișoara, Craiova și Pitești unde se vor întîlni formații corale, orchestrale, tarafuri din licee teoretice și de specialitate și din școlile profesionale. Finala concursurilor de limba și literatura română, maghiară, germană și rusă ce se va desfășura între 6—8 aprilie va prilejui un autentic schimb de experiență reunind pe participanți la o sesiune științifică dublată de acțiuni specifice pentru fiecare clasă. Un exemplu: pentru elevii claselor a XII-a se organizează o întîlnire cu cadre didactice de la Facultatea de limbă și literatura română, vizite la Muzeul literaturii române. Lucrările acestei sesiuni la care se vor prezenta comunicări, vor fi conduse tot de un elev. Printre alte acțiuni programate pentru vacanța de primăvară corul Liceului „Mihai Viteazul" din București, după ce va susține un concert omagial la Ateneu, va pleca în turneu prin țară unde va concerta în fața elevilor și tinerilor muncitori din școlile și întreprinderile din Cîmpulung Muscel, Cluj, Sibiu și Turda, iar elevii liceului din Sf. Gheorghe vor pleca în turneu în R.P. Ungară. Se vor continua, de asemenea, în vacanța de primăvară fazele concursului „Tehnium" și „Cunoașteți meseriile?", iar competițiile „Tinerele condeie" și ale revistelor școlare își vor desemna laureații. Pe plan local vor fi organizate spectacole, excursii, drumeții, marșuri pionierești, activități sportive.

C. STĂNCULESCU

REÎNNOIȚI-VĂ ABONAMENTELE LA REVISTA „LUPTA DE CLASĂ"

Organ teoretic și politic al C.C. al P.C.R.

● Probleme teoretice ale construcției socialiste ● Economie politică ● Știință și filozofie ● Sociologie ● Istorie ● Literatură și artă ● Probleme ale vieții internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești mondiale ● Dezbateri ● Opinii ● Lecții și consultații, necesare diferitelor forme de învățămînt ideologic ● Recenzii ● Note.

Tematică variată. Abordarea problemelor actuale ale teoriei marxist-leniniste, ale politicii Partidului Comunist Român face din revista „Lupta de clasă" un instrument util la îndemîna activiștilor de partid și de stat, oamenilor de știință și cultură, lectorilor și propagandiștilor, a tuturor celor care studiază în diferite forme de învățămînt.

Revista se găsește la chioșcurile de difuzare a presei și în librării.

Abonamentele se fac la oficiile poștale și agențiile P.T.T.R. din toată țara, prin factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate.

Prețul unui abonament: 36 lei — anual; 18 lei — pe șase luni.

CONSTRUCȚII ȘCOLARE

Corespunzător necesităților dezvoltării și modernizării învățămîntului de toate gradele, în întreaga țară se desfășoară un program de construcții școlare și universitare.

În cursul anului 1971 s-au dat în folosință peste 2 800 săli de clasă pentru învățămîntul de cultură generală, săli de cursuri și laboratoare, însumînd 45 000 mp destinate învățămîntului superior, internate și cămine studențești cu aproape 13 000 de locuri, case de copii cu 500 de locuri, ateliere-școală pe o suprafață de 55 000 mp pentru învățămîntul profesional, tehnic și liceal de specialitate.

Pentru anul în curs se prevede în continuare construirea a 400 săli de clasă, internate cu 12 600 locuri, precum și 24 ateliere-școală destinate învățămîntului profesional, tehnic și liceal de specialitate. Va continua în ritm intens și programul de construcții pentru învățămîntul superior, însumînd o suprafață de peste 63 000 mp pentru săli de cursuri și seminarii și 3 400 mp. pentru laboratoare de cercetări științifice.

(Agerpres)

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ●

● La Budapesta, în cadrul „Cupei Europei Centrale" la fotbal s-au întîlnit formațiile Honved și Sparta Praga. Fotbaliștii maghiari au obținut victoria cu scorul de 2—1 (0—1) prin golurile marcate de Kocsis și Kozma. Punctul echipei oaspete a fost înscris de Marton.

● Peste 20 000 de spectatori au urmărit, la Bristol, întîlnirea internațională amicală de fotbal disputată între selecționatele de tineret ale R.F. a Germaniei și Angliei. Fotbaliștii vest-germani au terminat învingători cu scorul de 1—0 (1—0) prin golul marcat de Sparwasser în minutul 31.

● La numai două zile după ce Simmenthal Milano a cucerit „Cupa Cupelor", o altă echipă italiană — Ignis Varese — a cîștigat „Cupa campionilor europeni", adăugînd astfel un nou succes baschetului masculin italian. În finala actualei ediții, desfășurată în „Palatul Sporturilor" din Tel Aviv, în prezenta a 20 000 de spectatori, Ignis Varene a primit replica redutabilei formații iugoslave Iugoplastika Split. La capătul unei partide de excelent nivel tehnic, baschetbaliștii italieni au terminat învingători, la limită, cu scorul de 70—69 (34—35).

MERIDIAN

● Vineri la Zürich au fost stabilite prin trageri la sorți meciurile din cadrul semifinalelor competițiilor europene de fotbal. Iată cum se vor disputa întîlnirile: „C.C.E.": Internazionale—Celtic Glasgow, Ajax Amsterdam—Benfica Lisabona; „Cupa cupelor": Dynamo Berlin—Dinamo Moscova, Bayern München — Glasgow Rangers; „Cupa U.E.F.A.": Tottenham —Milano, Ferencvaros Budapesta—Wolverhampton.

Datele de desfășurare a jocurilor sînt: la 5 aprilie (turul), și la 19 aprilie (returul).

● Ieri la bazinul acoperit Floreasca a început un turneu internațional de polo pe apă. În primul joc, echipa României (seniori), a învins cu scorul de 7—2 echipa de juniori a României. Bulgaria a întrecut cu 4—3 echipa Cehoslovaciei. Astăzi sînt programate alte două întîlniri: România (juniori)—Bulgaria și România (seniori)—Cehoslovacia.

● În sala sporturilor de la Floreasca au început ieri întrecerile „triunghiularului" internațional de lupte libere dintre echipele României (A și B), R. F. a Germaniei și Ungariei. Iată rezultatele tehnice înregistrate: România A—Ungaria 5—4; R. F. a Germaniei—România B 5—4; România A—R. F. a Germaniei 5.5—3,5; Ungaria—România B 6,5—2.5.

Pe patinoarul „23 August" C.M. de hochei, grupa B

Festivalul gheții a început

Într-o ambianță plăcută, în condiții excelente, ieri dimineață, la orele 11, s-a dat startul în întrecerile C.M. de hochei pe gheață, grupa B. Cînd vorbim de atmosferă și condiții ne gîndim, desigur, la eforturile făcute de organizatori pentru a oferi totul — de la calitatea gheții și instalațiile electronice de informare, pînă la pavoazarea interiorului și servirea spectatorilor la locurile lor cu țigări, ciocolată, cafea și ceai fierbinte. Singurul regret pe care l-am încercat în prima zi a palpitantului festival pe gheață care se anunță, a fost acela că un meci, un veritabil derbi, cum a fost acela dintre echipele S.U.A. și Iugoslavia s-a desfășurat în fața unor tribune cam goale. Doar vreo 1 500 de locuri erau ocupate. M-am gîndit atunci cîți copii și elevi — dintre cei care n-aveau cursuri dimineața — de la școlile din preajmă nu s-ar fi putut bucura de privilegiul de a vedea gratuit această partidă dacă Federația ar fi avut această inspirație. Îmi închipui că nici jucătorii nu dau totul cînd tribunele nu incendiază atmosfera. Am insistat asupra acestui lucru, acum, la începutul campionatului întrucît vor mai fi și alte zile cu meciuri la ore cînd afluența de public nu va fi așa de mare. Ar fi un bun prilej de a face propagandă pentru hochei, de a cîștiga noi adepți din rîndurile celor mai tineri pentru practicarea acestui sport.

Așa cum spuneam, seria celor 21 de întîlniri cîte se vor consuma pînă la 2 aprilie, cînd se va cunoaște promovata în grupa A, a fost deschisă cu partida dintre echipele S.U.A. și Iugoslaviei. Deși mare favorită echipa S.U.A. n-a obținut o victorie la mare diferență de puncte, meciul desfășurîndu-se, împotriva așteptărilor, sub semnul unui vizibil echilibru. Să fie vorba de oboseală — echipa S.U.A. a sosit aseară — sau de o lipsă de concentrare la sportivii americani? Poate să fie la mijloc și o altă explicație, de natură tactică: echipa considerată cea mai puternică își permite un studiu atent al adversarilor și nu forțează, la început, decît atît cît să-și asigure victoria. Pentru că prima evoluție a celor care au constituit o surpriză, o revelația la Sapporo, n-a fost suficient de concludentă. Jocul inegal, alternarea unor faze dinamice, de bun spectacol cu altele mai lente și mai confuze, pot să exprime foarte bine și vîrsta fragedă a unor componenți, lipsa de experiență, de omogenitate a oaspeților de peste ocean: doar 10 dintre jucătorii prezenți la Sapporo mai figurează în lot. Avînd un plus de claritate în acțiunile ofensive hocheiștii americani au învins cu 5—3 (2—1, 3—1, 0—1) — victoria lor nestînd nici o clipă sub semnul întrebării. Foarte curajoasă replica echipei iugoslave: lipsa ei de șanse și de concentrare în fazele de finalizare, ca și forma excelentă a portarului american Watt, a făcut ca scorul să nu fie mai strîns. Au marcat Peluso (min. 18, 32 și 40) McManama (min. 9), Irwing (min. 29), respectiv Smolej (min. 17), Rudolf Hiti (min 21) și Gorazd Hiti (min. 42).

Ce se mai poate spune despre această partidă de debut? Că penalizările sînt net în favoarea iugoslavilor: 6 minute față de 20 ale americanilor (9 jucători penalizați). Cum au început-o aceștia din urmă se vede treaba că nu și-au propus să concureze și la trofeul fair-play...

★

După-amiază s-au disputat două jocuri. Echipa Poloniei net superioară a întrecut cu scorul de 9—1 (1—1, 6—0, 2—0), selecționata Norvegiei. În continuare, spectatorii au urmărit meciul dintre echipele R. D. Germane și Japoniei. Jocul s-a încheiat cu scorul de 7—1 (3—0, 4—0, 0—1), în favoarea echipei R. D. Germane, care a lăsat o deosebită impresie, anunțîndu-se una din favoritele la calificarea în prima grupă a campionatului. Echipa României a avut zi liberă. Astăzi se dispută un singur meci: România—Iugoslavia, care va începe la ora 18,30.

V. CĂBULEA

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

PENTRU CĂ SE IUBESC: rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16, 18,30; 21), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

PĂDUREA PIERDUTĂ: rulează la Central (orele 9,45; 12,30; 15,15; 18; 20,45), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

STEAUA SUDULUI: rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

TORENTUL DE FIER: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

ADIO, DOMNULE CHIPS!: rulează la Scala (orele 9,30; 13; 16,30; 20), Capitol (orele 9,30; 12,45; 16,30; 20)

FERICIT CEL CARE-I CA ULISE: rulează la București (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

PUTEREA ȘI ADEVĂRUL: rulează la Bucegi (orele 16; 19,30;), Miorița (orele 16; 19,30).

INCIDENTUL: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

ATUNCI I-AM CONDAMNAT PE TOȚI LA MOARTE: rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

CURAJOȘII: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

SACCO ȘI VANZETTI: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).

NU-MI PLACE ZIUA DE LUNI: rulează la Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

MICUL SCALDATOR: rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30, 15,45; 18; 20,15). Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

LOVE STORY: rulează la Popular (orele 10; 15,30; 18; 20,15), Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).

OLESIA: rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 17,45; 20).

LOCOTENENTUL BULLITT: rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45).

NEÎNFRICATUL GYULA, VARA ȘI IARNA: rulează la Lira (orele 15,30; 17,45; 20).

SECRETUL DE LA SANTA VITTORIA: rulează la Lumina (orele 8,30—21 în continuare).

LIVADA DIN STEPĂ: rulează la Cringași (orele 16; 18, 20).

OSCEOLA: rulează la Giulești (orele 15,15; 17,45; 20,15). Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

WATERLOO: rulează la Moșilor (orele 15,30; 19).

RĂZBOIUL SUBTERAN: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

MIRII ANULUI II: rulează la Buzești (orele 15,30; 18, 20,30). Lamorei (orele 15,30; 17,30; 19,30).

POVESTE DE DRAGOSTE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

FARMECUL ȚINUTURILOR SĂLBATICE: rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 în continuare; — la ora 20,15 program de documentare).

CROMWELL: rulează la Pacea (orele 16; 19).

DOUĂSPREZECE SECUNDE: rulează la Unirea (orele 15,30; 19).

CORĂBIILE LUNGI (orele 9,30; 12; 14,15), DOMNIȘOARA DOCTOR (ora 16,30): ULIȚA DURERII (orele 18,45; 21) — rulează la Cinemateca „Union".

teatre

Opera Română: MADAME BUTTERFLY — ora 19,30; Teatrul de Operetă: SE MĂRITĂ FETELE — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): CUI I-E FRICĂ DE VIRGINIA WOOLF? — ora 20; (Sala Studio): SĂ NU-ȚI FACI PRĂVĂLIE CU SCARĂ — ora 20; Teatrul de Comedie: CHER ANTOINE — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 15; LEONCE ȘI LENA — ora 20; (Sala Studio): DOMNIȘOARA DE BELLE-ISLE — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): BUNĂ SEARA, DOMNULE WILDE — ora 19,30; (Sala Studio): DIALOG — SPECTACOL DE POEZIE ROMÂNEASCĂ — ora 18,30; Teatrul Giulești: „..ESCU — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": ELECTRA — ora 19; Teatrul Mic: VICLENIILE LUI SCAPIN — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): BIMBIRICĂ — ora 19,30; (Sala Victoria): VOX BOEMA — ora 19,30; (La Sala Palatului): ȘI FEMEILE JOACĂ FOTBAL — ora 19,30; Teatrul Țăndărică (Sala Academiei): BANDIȚII DIN KARDEMOMME — ora 15; Teatrul „Ion Vasilescu": FETELE DIDINEI — ora 19,30; Teatrul Evreiesc: CONSTRUCTORUL SOLNESS — ora 19,30; Studioul „Casandra" al I.A.T.C.: SÎNZIANA ȘI PEPELEA — ora 20; Ansamblul „Rapsodia Română": MUGUREL DE CÎNTEC ROMÂNESC — ora 19,30; Circul „Globus": PLANETELE RÎD SUB CUPOLĂ — orele 16 și 19,30.

tv

SÎMBĂTĂ, 25 MARTIE 1972

PROGRAMUL I

9.00 Deschiderea emisiunii de dimineață. 9,05 Aventurile lui Chip și Dale — film de desene animate. 9.50 De vorbă cu gospodinele. 10.05 Tele-enciclopedia. 10.50 Biblioteca pentru toți: Vasile Alecsandri (I). 11.25 Cîntă Mireille Mathieu. 11,50 Emisiune de educație sanitară. 12.05 Telejurnal. 16,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Emisiune în limba germană. 18.15 Ritm, tinerețe, dans. 19.20 1001 de seri. Aventurile lui Felix — motanul. 19.30 Telejurnal. 20.10 Avanpremieră. 20,15 Tele-enciclopedie. 21.00 Film serial „Invadatorii". 21.50 Emisiune de divertisment: „Interviuri la Ploiești". 22,35 Telejurnal. 22,45 Campionatul mondial de hochei pe gheață — grupa B: România—Iugoslavia (reprizele a II-a și a III-a). Înregistrare de la Patinoarul „23 August".

PROGRAMUL II

16.30 Ansambluri folclorice. 16,55 Reportaj bucureștean. 17.10 Film artistic: „Castelul condamnaților". 18.45 Agenda. 18,55 Pagini muzicale de mare popularitate în interpretarea unui valoros ansamblu de artiști amatori.

DUMINICĂ, 26 MARTIE 1972

PROGRAMUL I

8.15 Gimnastica pentru toți. 8,30 Cravatele roșii. 10,00 Viața satului. 11.10 Să înțelegem muzica — ciclu de concerte educative. 12,00 De strajă patriei. 12,30 Emisiune în limba maghiară. 14,15 Telesport. Fotbal: Petrolul—Rapid (Divizia A). Transmisiune directă de la Ploiești. Box: Gala de verificare a componenților lotului național. 17.00 Post-meridian. 18.10 Film serial pentru tineret: PLANETA GIGANȚILOR. 19,00 Tanzania — reportaj. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Reportajul săptămînii: Puterea încrederii. 20,20 Film artistic: HATARI. 22,40 Telejurnal. 22,50 Duminica sportivă.

PROGRAMUL II

12,30 Promenadă duminicală. 15,00 Închiderea emisiunii de prînz. 20.00 Deschiderea emisiunii de seară. Teatru liric: selecțiuni din opereta Ana Lugojana de Filaret Barbu. 20.50 Agenda. 21.00 Săptămîna culturală bucureșteană. 21.15 Să-mi cînți un cîntec de iubire — muzică distractivă. 21.35 Din lumea științei. 21.55 Film serial: INVADATORII (reluare).

(Urmare din pag. 1)

Răspunderea pentru soarta recoltei

rea altor lucrări. O realizare ce ar trebui generalizată în tot județul. Dar, se pare că nici măcar în raza S.M.A. Tg. Jiu (director Dumitru Răduțoiu) inițiativa nu s-a făcut cunoscută dintr-o inexplicabilă comoditate. Și cîtă nevoie de tractoare au unitățile agricole ale județului în această primăvară, cînd, numai suprafața nearată însumează cam o treime din ceea ce va trebui semănat!

— Cu semănatul sîntem abia la început. A fost umiditate multă...

— Dar cu semințele cum stați la Cooperativa agricolă Pinoasa tovarășe vicepreședinte Grigore Pîrvulescu?

— Așa și așa... Nu prea avem ce ne trebuie. Ne lipsește sămînța de lucernă, nu ne-am procurat cartofii de sămînță, iar în ce privește probele de ovăz s-a pierdut din vedere să le trimitem la laborator, așa că nu vom putea semăna decît într-o săptămînă...

Cum poți să înțelegi o situație ca aceasta în condițiile în care la cooperativa agricolă amintită se află un specialist și un consiliu de conducere ce au fost investiți cu răspunderea producției. Și cum situații asemănătoare am mai întîlnit și în cadrul altor unități agricole — Ciuperceni, Cilcești, Telești, Gilort, Peștișani, Livada, Brănești, Bibești și Bengești, fiind doar o parte dintre ele — e cazul ca Direcția generală agricolă și Uniunea județeană a cooperativelor agricole, să intervină cu promptitudine, fără îngăduință atunci cînd comoditatea și lipsa de răspundere influențează negativ producția agricolă. Îngrijorează faptul că la 24 martie în cadrul județului Gorj se constată o lipsă de cîteva mii de kilograme sămînță de lucernă, că la ovăz deficitul însumează un sfert din cît ar fi trebuit semănat, iar aproape 600 de tone de cartofi pentru sămînță se află încă în silozurile de la Brașov și Harghita, în cooperative aflîndu-se doar 38 la sută din necesar. Contrar practicii, în unitățile agricole gorjene doar o mică parte din cartofii ce se plantează sînt supuși în prealabil procesului de iarovizare ceea ce va conduce la obținerea unei producții întîrziate. Totodată, în S.M.A.-uri practica dăunătoare de a considera tractoarele reparate numai prin... vopsirea lor își arată acum consecințele: în unitățile cuprinse în raidul nostru cel puțin al patrulea tractor nu funcționează din cauza defecțiunilor ivite. Întregind calculele, rezultă că în fiecare zi cam 300 ha nu se ară deși forța mecanică există în dotare. Acest lucru are efect direct asupra producției. L-am întrebat pe tov. Alexandru Maria, președintele Consiliului tineretului sătesc:

— Ce fapte de muncă, ce acțiuni dau măsura participării tinerilor din satele județului la campania agricolă de primăvară?

— În general participarea în campanie a tinerilor e bună. Cîteva mii dintre ei au participat la fertilizarea suprafețelor planificate a se însămînța în actuala primăvară. La Bălești, Țînțăreni, Drăgulești, Crușețu, Stejaru și în alte 33 de localități au fost organizate ample acțiuni de eliminarea apei de pe terenuri, în toate unitățile agricole tinerii au participat la executarea lucrărilor specifice în pomicultură și pășuni. Răspunzînd chemării la întrecere lansată de către locuitorii comunei Pechea, la fiecare sfîrșit de săptămînă peste 10 000 de tineri participă la acțiunile de muncă patriotică ce vizează atît creșterea producțiilor agricole cît și înfrumusețarea localităților, realizarea obiectivelor economice și cultural-sociale propuse.

Mai mult s-a făcut în ce privește cuprinderea tinerilor în formațiile de lucru organizate și retribuite în acord global, pentru schimbul II pe tractoare nu au fost antrenați tinerii care să se pregătească în meseria de mecanizator; în fiecare sat se întîlnesc tineri care nu participă la muncă. Tot atîtea argumente ce explică sugerarea unor acțiuni politice și educative desfășurate în scopul antrenării la muncă responsabilă a tuturor tinerilor. În actuala campanie (din volumul lucrărilor impuse nu s-a executat nici 10 la sută) ritmul de lucru se cere intensificat, fiecărei ore trebuie să i se dea o valoare maximă. Gîndindu-ne la rodul toamnei se impun acțiuni operative calificate. Campania agricolă cuprinde activități ce pot fi rezolvate prin concentrarea tuturor forțelor satului.

VIZITA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU ÎN REPUBLICA ZAMBIA

TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU I S-A CONFERIT TITLUL DE CETĂŢEAN LIBER AL CAPITALEI ZAMBIEI

Vineri după-amiază, la Consiliul Municipal al oraşului Lusaka a avut loc ceremonia conferirii titlului de Cetăţean liber al capitalei zambiene preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu.

Pe esplanada din faţa primăriei era prezentă o mare mulţime de cetăţeni ai capitalei, dornici să participe, la acest eveniment solemn.

Erau de faţă vicepreşedintele republicii Mainza Chona, Elijah Mudenda, ministrul afacerilor externe, alţi membri ai guvernului, personalităţi ale vieţii politice, oameni de cultură şi artă, precum şi şefii misiunilor diplomatice acreditaţi la Lusaka.

La ceremonie au participat Ion Păţan, Corneliu Mănescu, ambasadorul Aurel Ardeleanu şi alte persoane oficiale române

Printre invitaţi se aflau, de asemenea, specialişti români care lucrează în Zambia, în cadrul acordurilor de cooperare dintre cele două ţări.

La sosire, preşedintele Consiliului de Stat, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu, însoţiţi de preşedintele Kenneth David Kaunda şi doamna Betty Kaunda au fost primiţi cu vii şi puternice aplauze

Oaspeţii au fost întîmpinaţi de primarul oraşului Lusaka, Freetfort Chirwa, cu soţia.

În timp ce fanfara intona marşul de salut, au fost ridicate dranelele de stat al României şi Zambiei.

Au fost prezentaţi apoi membrii Consiliului Municipal.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu, împreună cu preşedintele Kaunda şi doamna Betty Kaunda au fost invitaţi apoi să ia loc în tribuna oficială.

După intonarea imnurilor de stat ale celor două ţări, a luat cuvîntul primarul oraşului Lusaka, Freetfort Chirwa.

„Joi după-amiază, a spus el, preşedintele Kaunda, în fruntea a zeci de mii de oameni din toate păturile sociale, a întîmpinat pe Excelenţa Voastră, pe doamna Ceausescu, pe membrii delegaţiei române, urîndu-vă bun venit în Zambia. Este rîndul meu ca, în numele cetăţenilor acestui oraş, în numele reprezentanţilor săi aleşi în consiliu, să vă urez bun venit în capitala ţării noastre".

Arătînd că a avut prilejul de a vizita, în iulie 1971, oraşul Bucureşti şi alte localităţi ale patriei noastre, primarul Lusakăi a evocat impresiile profunde pe care i le-au produs frumuseţile ţării noastre, întîlnirile cu oamenii muncii din uzine şi fabrici, grija deosebită pentru copii şi tineret, atenţia acordată folclorului.

„Totul ne-a impresionat foarte mult, a spus primarul, pentru că totul ne-a relevat voinţa poporului român de a fi cinstit cu el însuşi, cu moştenirea sa culturală, cu istoria ţării sale. Aceasta ne-a întărit hotărîrea noastră de a nu deveni vreodată plagiatorii cuiva, ci de a rămîne cinstiţi cu noi înşine, cu experienţa noastră istorică".

După ce a arătat că Zambia are principii ferme care-i determină prietenii şi duşmanii, primarul Lusakăi a afirmat că ţara sa respinge rasismul — concepţie predominantă în Africa de Sud, Rhodesia, Mozambic, Angola şi Namibia, respinge toate teoriile bazate pe conducerea majorităţii de o minoritate, respinge dominaţia străină, exploatarea omului de către om, se pronunţă pentru participarea tuturor cetăţenilor la luarea de hotăriri guvernamentale, pentru deplina unitate a continentului african.

„Ştim, a spus primarul în încheiere, că poporul României trăieşte după principii similare cu ale noastre şi de aceea îl respectăm, îi aducem omagiul nostru.

Consiliul nostru a decis în unanimitate că forma pe care acest omagiu trebuie s-o îmbrace este conferirea titlului de Cetăţean liber al oraşului Lusaka. Aceasta este cea mai înaltă distincţie pe care o poate conferi Consiliul nostru şi care este destinată făuritorilor de istorie".

Secretarul Consiliului Municipal a dat citire rezoluţiei prin care se conferă această distincţie preşedintelui Nicolae Ceauşescu.

Conform tradiţiei, primarul capitalei l-a invitat apoi pe şeful statului român să accepte titlul conferit, împreună cu drepturile şi obligaţiile pe care această distincţie le încumbă.

— „Da, accept" a răspuns preşedintele Nicolae Ceauşescu, care a semnat, apoi, în cartea de onoare.

Invitat de primarul Lusakăi, a luat cuvîntul preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu.

Cuvîntul tovarăşului Nicolae Ceauşescu

Domnule preşedinte,
Doamnă Kaunda,
Domnule primar,
Doamnelor şi domnilor,

Este pentru mine şi pentru soţia mea o deosebită plăcere de a fi oaspeţii Consiliului Municipal şi ai primarului oraşului Lusaka.

Mă simt deosebit de onorat de faptul că, cu prilejul vizitei în frumoasa dumneavoastră ţară — Zambia — mi s-a oferit această înaltă distincţie de Cetăţean liber al oraşului Lusaka. După cum aţi văzut, am acceptat cu plăcere onoarea, dar şi obligaţiile care revin oricărui cetăţean. **(Aplauze).**

Desigur, a fi cetăţean al unei ţări libere cum este Zambia, al capitalei acestei ţări libere — Lusaka, înseamnă a-ţi lua angajamentul de a milita pentru întărirea şi dezvoltarea acestei libertăţi, a independenţei naţionale, de a face totul ca poporul zambian să ducă o viaţă liberă şi fericită. **(Aplauze puternice).**

În ce mă priveşte, ca cetăţean al României socialiste, ţară care are relaţii prieteneşti şi de colaborare cu Zambia, mă voi strădui să fac totul pentru ca ţările noastre să coopereze cît mai larg, în toate domeniile de activitate şi, în felul acesta, să asigure ca popoarele noastre să se dezvolte în libertate, din toate punctele de vedere.

Domnul primar a vorbit pe larg despre oraşul Bucureşti şi despre alte aspecte din viaţa poporului român. Aceasta mă va scuti pe mine să vorbesc mai mult despre aceste probleme. Aş dori, totuşi, să adresez locuitorilor municipiului Lusaka un salut frăţesc din partea locuitorilor capitalei României socialiste, ai municipiului Bucureşti. **(Aplauze puternice).**

Sper că între capitalele patriilor noastre se vor stabili relaţii de cooperare în multe domenii de activitate. Faptul că sînt cetăţean liber al oraşului Lusaka cred că îmi dă dreptul să propun ca Bucureştiul şi Lusaka să devină oraşe înfrăţite. **(Vii aplauze).** Şi acum, este rîndul meu să întreb pe domnul preşedinte dacă spune da. La fel şi pe domnul primar. **(Se răspunde afirmativ ; aplauze puternice).**

După cum cunoaşteţi, România a scuturat complet, de aproape 27 de ani, atît jugul asupririi străine, luîndu-şi soarta în mîinile sale, cît şi jugul asupritorilor proprii şi a trecut la făurirea unei societăţi care să asigure pentru întregul popor dreptate socială, libertate, democraţie şi o viaţă fericită. **(Vii aplauze).** Trebuie să vă spun în mod sincer că aceşti ani — deşi puţini — au transformat în mod radical viaţa poporului român. Astăzi România se numără printre ţările socialiste ; ea făureşte cu forţele poporului său un viitor fericit ; se dezvoltă industria, agricultura, învăţămîntul, cultura, creşte nivelul de trai al poporului. Putem afirma că, într-adevăr, socialismul a deschis calea ca poporul nostru să ducă o viaţă demnă, în rîndul tuturor naţiunilor lumii. **(Aplauze).** Tocmai datorită acestor rezultate pe care le-a obţinut, poporul român este ferm hotărît să facă totul pentru a-şi asigura progresul, pentru a dezvolta cît mai larg relaţiile sale cu toate popoarele ţărilor socialiste şi ale statelor care au scuturat jugul dominaţiei străine şi au păşit pe calea dezvoltării independente.

Totodată, noi ne pronunţăm pentru relaţii cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, deoarece considerăm că în etapa actuală a revoluţiei tehnico-ştiinţifice, participarea la diviziunea internaţională a muncii, colaborarea între toate ţările, constituie o necesitate pentru progresul şi dezvoltarea fiecărui popor. La baza relaţiilor cu toate statele lumii, noi situăm în mod ferm deplina egalitate în drepturi, respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, precum şi renunţarea la forţă şi la ameninţarea cu forţa în raporturile dintre state. Pe această bază, considerăm că fiecare popor are dreptul şi datoria să-şi hotărască singur calea dezvoltării sale economico-sociale, fără nici un amestec din afară. Este adevărat, în lume sînt ţări mari şi mici şi în raport cu aceasta este şi răspunderea lor pentru dezvoltarea societăţii omeneşti; dar noi pornim de la faptul că, indiferent de mărimea lor şi de orînduirea socială, toate statele trebuie să participe cu drepturi egale la soluţionarea tuturor problemelor internaţionale. **(Vii aplauze).**

România, ca şi Zambia, face parte din rîndul ţărilor mici şi mijlocii, dar şi noi vrem ca problemele dezvoltării României să le rezolve poporul român, aşa cum doreşte el, dezvoltînd, în acelaşi timp, colaborarea cu toate celelalte state. **(Aplauze puternice).** De aceea înţelegem pe deplin dorinţa Zambiei, a altor popoare — africane şi de pe alte continente — de a-şi hotărî ele însele calea dezvoltării lor, de a fi stăpîne pe bogăţiile naţionale, de a-şi alege nestingherite drumul pe care să meargă în viitor. **(Aplauze puternice).**

Am putea spune că desfăşurarea vieţii internaţionale este în favoarea popoarelor care se ridică împotriva politicii imperialiste de forţă şi dictat, pentru lichidarea colonialismului şi neocolonialismului. Este, într-adevăr, o necesitate să se pună capăt colonialismului pe continentul African, ca Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia şi popoarele acestor ţări africane să devină libere, să fie izgonit colonialismul ! Popoarele acestor ţări, celorlalte ţări africane, au dreptul să folosească toate mijloacele pentru a lichida colonialismul ! **(Aplauze).**

De asemenea, este timpul să fie lichidată politica rasistă, să se asigure populaţiei din ţările unde conduce o minoritate, dreptul de participare cu drepturi egale la conducerea destinelor statelor respective — am în vedere, în primul rînd, Rhodesia şi Africa de Sud — să fie lichidat, într-adevăr, acest anacronism care nu mai corespunde în nici un fel dezvoltării actuale a societăţii omeneşti ! **(Aplauze puternice).**

Domnul primar s-a referit la necesitatea întăririi unităţii ţărilor africane şi are pe deplin dreptate, deoarece numai acţionînd unite, atît între ele, cît şi cu alte state antiimperialiste, ţările africane vor putea să-şi asigure dezvoltarea liberă şi independentă. Dar, pentru ca să se realizeze unitatea ţărilor africane, este necesară acţiunea tuturor statelor. În acelaşi timp, se impune şi realizarea unei puternice unităţi naţionale în fiecare stat. Numai realizînd atît unitatea naţională, cît şi unitatea pe plan continental, se poate asigura desfăşurarea cu succes a activităţii de dezvoltare economico-socială, de eliberare completă de sub orice dominaţie şi asuprire. **(Vii aplauze).**

În ce priveşte continentul european — continent într-adevăr mai dezvoltat din punct de vedere economic — astăzi şi popoarele acestui continent îşi pun problema realizării unor relaţii noi, de deplină egalitate între ele, a înfăptuirii a ceea ce noi numim securitate europeană, considerînd că aceasta să ducă la dezvoltarea unor relaţii întemeiate pe principii de deplină egalitate în drepturi şi cu ţările africane, cu celelalte ţări ale lumii, şi va aduce o contribuţie la aşezarea generală a relaţiilor dintre state pe respectarea dreptului fiecărei naţiuni de a trăi aşa cum doreşte ea.

Vizita pe care o facem în ţara dumneavoastră este tocmai expresia dorinţei poporului român de a dezvolta relaţiile cu poporul zambian, cu popoarele africane, cu toate popoarele, de a-şi aduce contribuţia la cauza progresului social în întreaga lume. **(Aplauze).**

Deşi ne aflăm de puţin timp în patria dumneavoastră, am putut vedea cîte ceva din preocupările conducerii dumneavoastră şi ale poporului zambian, o serie de rezultate obţinute pe calea dezvoltării economice şi sociale. Ca prieteni, ne bucură foarte mult aceste rezultate — şi vă felicităm din toată inima ! **(Aplauze puternice).**

Sînt convins că relaţiile dintre ţările noastre vor cunoaşte o dezvoltare continuă, că popoarele noastre vor merge mînă în mînă pe calea prieteniei şi colaborării, a păcii în întreaga lume. **(Aplauze puternice).**

Trăiască prietenia dintre Zambia şi România ! **(Vii aplauze).**

Trăiască cetăţenii oraşului Lusaka ! **(Aplauze puternice).**

Solemnitatea, desfăşurată într-o atmosferă de caldă prietenie şi vie însufleţire, s-a încheiat prin intonarea imnurilor de stat ale României şi Zambiei.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a primit carnetul de membru de onoare al Partidului Unit al Independenţei Naţionale

După ceremonia de la Consiliul municipal al capitalei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au răspuns invitaţiei preşedintelui Republicii Zambia, Kenneth David Kaunda, preşedinte al Partidului Unit al Independenţei Naţionale (U.N.I.P.) de a vizita sediul partidului, „Casa Libertăţii", locul de unde a pornit flacăra mişcării de eliberare şi independenţă naţională. În semn de preţuire deosebită pentru îndelungata sa activitate revoluţionară, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, i s-a înmînat carnetul de membru de onoare al U.N.I.P. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au primit, de asemenea, tricouri de militant cu emblema şi lozinca partidului : „U.N.I.P. — Înainte". În continuare, ei sînt invitaţi să semneze în cartea de onoare a partidului.

Numeroşi militanţi ai U.N.I.P., adunaţi în faţa „Casei Libertăţii", au făcut o spontană şi entuziastă manifestaţie de simpatie şi stimă conducătorului partidului şi statului nostru. Ei au scandat minute în şir „Ceausescu—P.C.R.", „Ceausescu —P.C.R.". Luînd cuvîntul pentru a mulţumi pentru cinstea de a fi primit carnetul de onoare al U.N.I.P., tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** a spus :

„Stimaţi tovarăşi,

Doresc să mulţumesc tovarăşului preşedinte şi conducător al partidului pentru înmînarea acestui carnet de membru de onoare al Partidului Unit al Independenţei Naţionale şi acestui tricou de militant — care constituie un simbol al relaţiilor dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Unit al Independenţei Naţionale. **(Aplauze puternice).**

Colaborarea dintre partidele noastre va asigura şi lărgirea cooperării dintre popoarele noastre, deoarece partidele noastre conduc astăzi destinele ţărilor respective. **(Vii aplauze).**

Doresc să urez partidului dumneavoastră, care conduce destinele poporului zambian, succese tot mai mari în activitatea sa, de a-şi îndeplini, în cele mai bune condiţiuni, rolul său de a conduce Zambia şi poporul zambian pe calea unei vieţi fericite, independente". **(Aplauze puternice, prelungite).**

A luat apoi cuvîntul preşedintele **KENNETH DAVID KAUNDA** care a spus :

Tovarăşe secretar general al Partidului Comunist Român.

Vă mulţumesc foarte mult pentru cinstea pe care ne-aţi făcut-o de a veni aici, la „Casa Libertăţii", locul unde îşi are izvorul mişcarea de independenţă a ţării.

Vreau să spun că vizita dumneavoastră va rămîne de neşters în inimile şi minţile noastre. Avem convingerea că această vizită va contribui la întărirea tot mai puternică a prieteniei dintre cele două partide ale noastre, dintre Republica Socialistă România şi Republica Zambia.

Trăiască tovarăşul secretar general al Partidului Comunist Român !

Trăiască marele popor român !

Trăiască prietenia dintre România şi Zambia !

Cuvintele celor doi preşedinţi au fost subliniate de îndelungi aplauze şi urale. Mulţimea scandează din nou : „Ceauşescu, Ceauşescu". Preşedintele Kaunda intonează primele versuri ale unui vechi cîntec de luptă al mişcării de rezistenţă anticolonială şi eliberare naţională, care sînt reluate apoi în cor de mulţime Pe motivul acestei melodii sînt introduse versuri noi, izvorîte din inimă, care omagiază pe oaspetele din România şi Partidul Comunist Român, legăturile de trainică prietenie româno-zambiene.

Se aclamă minute în şir. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu este înconjurat cu căldură de militanţii U.N.I.P., strînge mîinile care se îndreaptă spre el. Sînt momente emoţionante de entuziasm militant, expresie din cele mai grăitoare a solidarităţii internaţionaliste care uneşte Partidul Comunist Român cu toate partidele şi mişcările revoluţionare şi progresiste în marele front al forţelor antiimperialiste.

(Urmare din pag. 1)

că, a condiţiilor de lucru şi de trai ale minerilor. Trebuie, totodată, subliniat că preocuparea guvernului Zambiei vizează diversificarea economiei ţării pentru ca aceasta să nu se mai bazeze pe monoproducţie. Au fost create un şir de ramuri noi, realizîndu-se, în prezent, în ţară produse chimice, îngrăşăminte, materiale plastice, ciment, echipament ştiinţific, textile, tuburi de oţel ; se află, de asemenea, în curs de construcţie o rafinărie de petrol, o uzină de asamblat autoturisme şi alte obiective.

De la înălţimea turnului de control, panorama impresionantă a uriaşei văi săpate în trepte, în straturile dure, de un brun roşcat ale pămîntului, vorbeşte de la sine despre eforturile depuse de minerii zambieni, de priceperea şi iscusinţa lor, pentru ca filoanele de minereu aflate la mare adîncime să fie aduse la suprafaţă. Acest imens amfiteatru creat de mîna omului este în plină activitate. Preşedinţii Nicolae Ceauşescu şi Kenneth David Kaunda urmăresc din cabina de dispecerat a turnului de control diferitele faze ale procesului de producţie. Anual se extrag de aici şase milioane tone de minereu pentru care se dizlocă 32 milioane tone de steril.

Oaspeţii români primesc din partea directorului general al societăţii, R. Bulls, ample explicaţii cu privire la structura geologică a straturilor, metodele de exploatare, proiectele de viitor. Procesul de lucru este dirijat cu ajutorul unui computer, astfel încît la sfîrşitul fiecărei zile se cunoaşte situaţia exactă a exploatării, putîndu-se interveni rapid acolo unde necesităţile o impun.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu se interesează de perspectivele exploatării, fiind informat că rezervele existente aici se ridică la 160 milioane de tone de minereu.

În cursul vizitării minei de suprafaţă se asistă, la unul din fronturile de lucru, la procesul de excavare a minereului şi la încărcarea unor autobasculante uriaşe de 10[illegible] tone, precum şi la operaţiile de concasare. La tablourile de comandă ale acestor utilaje moderne, muncitorii zambieni fac dovada gradului lor înalt de calificare. Este, şi aceasta, un aspect concludent al eforturilor poporului şi guvernului zambian de consolidare şi dezvoltare a unei economii proprii, în care un loc important îl ocupă formarea cadrelor naţionale. Dacă în trecut muncitorilor africani le era rezervat numai rolul de executanţi ai unor operaţii necalificate, astăzi ei alcătuiesc majoritatea tehnicienilor din industria cupriferă.

În mijlocul acestor entuziaşti făuritori ai Zambiei de astăzi, se încheie vizita oaspeţilor români, prin momente bogate în semnificaţii.

În numele muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor acestei mine, care înconjoară cu prietenie, în grupuri masive, pe cei doi şefi de stat, directorul general exprimă satisfacţia deosebită de a fi avut, în această zi, ca oaspeţi de onoare, pe preşedintele Nicolae Ceauşescu şi pe tovarăşa Elena Ceauşescu. Aducînd un omagiu României de astăzi, dezvoltării ei, vorbitorul a relevat — paralel cu existenţa unor deosebiri privind întinderea teritoriului sau numărul populaţiei — un şir de preocupări comune care caracterizează eforturile celor două ţări pentru crearea unei puternice industrii, punînd, totodată, în evidenţă, în context, perspectivele amplificării colaborării româno-zambiene. Sîntem convinşi, a arătat el, că vizita dumneavoastră în Zambia va marca convingerea comună de a promova pe mai departe o colaborare rodnică, în interesul celor două ţări.

Adresîndu-se preşedintelui Kaunda şi soţiei sale, persoanelor oficiale prezente, tuturor prietenilor zambieni aflaţi de faţă, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** a spus :

Este pentru noi o deosebită bucurie că am putut, aflîndu-ne în Zambia, să vizităm această mare mină, să ne întîlnim cu muncitorii, specialiştii şi conducerea ei.

Aş dori să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră şi tuturor minerilor un salut frăţesc din partea minerilor şi, în general, din partea muncitorilor din minele de cupru din România.

Domnul director general ne-a vorbit, de asemenea, de o serie de asemănări între România şi Zambia. Este adevărat ceea ce a spus aici privind mărimea, teritoriul, populaţia şi preocupările pentru dezvoltarea economică, socială în România şi în Zambia, dar cred că ar mai trebui adăugat faptul că România şi-a cîştigat ceva mai înainte independenţa naţională. Zambia cîştigînd-o ceva mai tîrziu, şi că astăzi ţările noastre dezvoltă larg cooperarea pentru a fi stăpîne depline pe bogăţiile lor naţionale, pentru a-şi făuri un viitor aşa cum îl doresc ele.

Ca prieteni ai poporului zambian, ne bucurăm sincer de succesele pe care le obţineţi în dezvoltarea economico-socială. Considerăm că un rol important în realizarea acestor succese îl au minerii, clasa muncitoare. Apreciem că întărirea unităţii clasei muncitoare zambiene, a minerilor în jurul partidului, a preşedintelui, va asigura dezvoltarea mai rapidă a patriei dumneavoastră, întărirea mai puternică a economiei şi independenţei sale.

Aş dori să vin în întîmpinarea dorinţei domnului director general şi să-l invit să viziteze România şi, totodată, să invit o delegaţie de specialişti şi de mineri din această mare mină să viziteze România. (Aplauze).

Doresc să vă urez dumneavoastră, minerilor, familiilor dumneavoastră rezultate tot mai bune în întreaga activitate, multă fericire ! (Aplauze).

Trăiască solidaritatea dintre clasa muncitoare din România şi clasa muncitoare din Zambia ! (Aplauze).

Trăiască colaborarea şi prietenia între poporul român şi poporul zambian ! (Aplauze).

Cuvintele conducătorului partidului şi statului nostru au fost salutate în repetate rînduri cu aplauze puternice.

În încheierea vizitei, muncitorii, tehnicienii şi inginerii minei au făcut o caldă manifestare de prietenie preşedintelui Nicolae Ceauşescu şi preşedintelui Kenneth David Kaunda, tuturor oaspeţilor.

Însoţiţi de urări de salut, în aceeaşi atmosferă festivă ce a cuprins oraşul Chingola în cinstea evenimentului pe care l-a reprezentat vizita oaspeţilor români, preşedintele Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au străbătut din nou acest centru important al industriei miniere zambiene.

În aceeaşi zi, cei doi şefi de stat şi ceilalţi oaspeţi s-au reîntors la Lusaka.

Reportajul vizitei a fost realizat de :
ADRIAN IONESCU
ROMULUS CĂPLESCU
ŞTEFAN BARABAS

ÎNTÎLNIREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU CU AGOSTINHO NETO,

preşedintele Mişcării Populare pentru Eliberarea Angolei

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit vineri seara, la Lusaka, cu Agostinho Neto, preşedintele Mişcării Populare pentru Eliberarea Angolei.

A participat Ştefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al şefului secţiei internaţionale a C.C. al P.C.R.

Agostinho Neto şi-a exprimat satisfacţia şi bucuria de a avea prilejul să salute pe secretarul general al Partidului Comunist Român pe pămîntul Africii. El a transmis tovarăşului Nicolae Ceauşescu mulţumiri călduroase pentru solidaritatea militantă, pentru sprijinul politic şi material acordat în mod consecvent de Partidul Comunist Român, de poporul român luptei desfăşurate de poporul angolez pentru scuturarea jugului colonial, pentru libertate şi independenţă naţională.

Preşedintele M.P.L.A. a înfăţişat noile succese obţinute în ultima perioadă de forţele patriotice angoleze în lupta cu arma în mînă pentru eliberarea patriei şi a relevat dezvoltarea relaţiilor dintre M.P.L.A. şi toate popoarele care militează împotriva colonialismului. El a evidenţiat creşterea numărului partidelor şi forţelor politice din Europa occidentală care sprijină cauza poporului angolez.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a reafirmat deplina solidaritate a P.C.R., a statului şi poporului român cu lupta eroică a poporului angolez, cu toate popoarele care se ridică împotriva colonialismului, neocolonialismului şi imperialismului, pentru dreptul sacru de a-şi hotărî în mod suveran destinele.

Evidenţiind încă o dată poziţia statornică a partidului şi poporului nostru, care sînt alături şi susţin din toată inima cauza mişcărilor de eliberare din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau şi Insulele Capului-Verde, Namibia, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat, şi cu acest prilej, marea însemnătate a intensificării acţiunilor politice, ale tuturor forţelor democratice, progresiste, antiimperialiste, iubitoare de libertate, pentru a impune lichidarea deplină şi definitivă a colonialismului, anacronism izbitor în totală contradicţie cu stadiul evoluţiei civilizaţiei şi dezvoltarea societăţii omeneşti contemporane.

Secretarul general al Partidului Comunist Român a transmis, în numele partidului, al poporului român şi al său personal, un salut fierbinte poporului angolez, conducătorilor şi membrilor Mişcării Populare pentru Eliberarea Angolei, urări de noi succese, precum şi asigurarea că vor avea totdeauna în P.C.R., în România socialistă un prieten de nădejde, care le va acorda un ajutor frăţesc, un sprijin multilateral.

Secretarul general al Partidului Comunist Român şi preşedintele Mişcării Populare pentru Eliberarea Angolei au reafirmat hotărîrea P.C.R. şi a M.P.L.A., de a dezvolta în continuare raporturile lor de prietenie şi solidaritate internaţionalistă, în interesul celor două popoare, al tuturor forţelor antiimperialiste, al victoriei luptei împotriva colonialismului şi neocolonialismului, pentru libertate, independenţă naţională, pace şi colaborare între popoare. Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie, în spiritul relaţiilor internaţionaliste dintre Partidul Comunist Român şi Mişcarea Populară pentru Eliberarea Angolei.

U.T.C. SEMICENTENAR U.T.C.

ENTUZIASM, ABNEGAŢIE ŞI DĂRUIRE PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI SOCIALISTE

De la adunările festive prilejuite în întreaga ţară de jubileul creării Uniunii Tineretului Comunist, zilele acestea au continuat să sosească telegrame adresate de participanţi Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului secretar general **NICOLAE CEAUŞESCU.** Exprimînd gîndurile şi angajamentele tineretului din patria noastră, adeziunea sa deplină la politica marxist-leninistă a partidului şi statului, aceste mesaje ale tinereţii militante dau glas hotărîrii ferme a tinerei generaţii a României socialiste de a-şi consacra în mod exemplar energia şi capacitatea, elanul, dedicîndu-se operei de construire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, sub gloriosul steag de luptă al partidului comunist. „Întregul tineret doljean, cu inimile cuprinse de respect şi bucurie, vă raportează că urmînd exemplul comuniştilor îşi consacră toate eforturile, capacitatea de acţiune, talentul şi energia constructivă, totala lor dăruire şi identificare cu interesele supreme ale naţiunii socialiste, în vederea transpunerii în fapte a programului Congresului al X-lea al partidului cu privire la făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate", se arată în telegrama participanţilor la adunarea festivă de la Craiova. Evocînd pildele de eroism ale comuniştilor şi uteciştilor, jertfa lor plină de abnegaţie pentru cauza partidului şi poporului, pentru înfăptuirea unei societăţi libere lipsite de exploatare, tinerii din judeţul Timiş, români, germani, maghiari, sîrbi şi de alte naţionalităţi scriu : „Mîndri că organizaţia noastră revoluţionară a răspuns întotdeauna cu cinste chemării partidului de a fi în primele rînduri ale luptei revoluţionare, ne angajăm să fim demni urmaşi ai înaintaşilor noştri utecişti, să contribuim în mod activ la continua perfecţionare a muncii organizaţiilor U.T.C., la creşterea rolului şi influenţei lor politico-educative în rîndul tuturor categoriilor de tineri". Exprimînd gîndurile şi nobilele sentimente ale uteciştilor din judeţul Constanţa, în textul telegramei trimise de adunarea jubiliară a activului U.T.C. se spune : „Ne unim gîndurile, inimile şi cugetele în faţa partidului, în faţa dumneavoastră, mult iubite tovarăşe **NICOLAE CEAUŞESCU,** şi ne angajăm că vom munci şi învăţa cu nestăvilit avînt pentru ca tot ce hotărăşte partidul să devină faptă, să fim demni continuatori ai glorioaselor tradiţii ale minunatei noastre clase muncitoare pentru ca patria să se ridice pe tot mai înalte culmi ale progresului şi civilizaţiei socialiste".

Telegrame adresate Comitetului Central al P.C.R., tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Întrunit cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a creării Uniunii Tineretului Comunist, activul Asociaţiei Studenţeşti de la Institutul politehnic din Bucureşti dă expresie legămîntului de muncă şi luptă al tuturor studenţilor, în traducerea în viaţă a măsurilor stabilite de partid privind îmbunătăţirea şi perfecţionarea şcolii superioare, legarea mai strînsă a învăţămîntului tehnic superior de necesităţile modernizării industriei, a întregii economii naţionale. „Asociaţiile studenţeşti din Institutul politehnic — scriu studenţii în telegrama trimisă — sînt hotărîte să contribuie prin toate mijloacele la întărirea combativităţii revoluţionare, la dezvoltarea sentimentelor de demnitate şi mîndrie patriotică, a ataşamentului faţă de patrie şi partid, a solidarităţii internaţionale cu tineretul din întreaga lume. Scumpe tovarăşe **NICOLAE CEAUŞESCU,** vă aflaţi acum departe de patrie, pe meleagurile Africii luptătoare pentru libertate, independenţă şi progres, conducînd delegaţia ţării noastre. Simţim pulsul prodigioasei dumneavoastră activităţi spre binele patriei, al cauzei păcii în întreaga lume şi vă mulţumim din toată inima. Vă asigurăm, mult iubite tovarăşe secretar general, că studenţii Institutului politehnic vor depune toate eforturile pentru a deveni specialişti cu o temeinică pregătire profesională şi ştiinţifică, cetăţeni patrioţi cu înalte calităţi morale-politice, identificîndu-se cu năzuinţele şi aspiraţiile poporului nostru pentru ridicarea României socialiste pe cele mai înalte culmi ale progresului şi civilizaţiei moderne".

De pe platourile marilor furnale şi oţelăriilor Hunedoarei, din exploatările miniere ale Văii Jiului, Devei şi Bradului, de la steaua energetică de pe Mureş — Mintia, de pe şantierele de construcţii, din uzine şi întreprinderi, şcoli şi instituţii de învăţămînt superior, tineretul hunedorean îşi uneşte glasul cu al tinerei generaţii din ţara întreagă, îndreptîndu-şi buchetul fierbinte al gîndurilor şi năzuinţelor de totală dăruire şi angajare sub conducerea partidului, pentru îndeplinirea cu cinste a prevederilor cincinalului 1971—1975. „În aceste zile de efervescentă activitate politică şi de muncă, de intense trăiri — se scrie în telegrama participanţilor la adunarea festivă consacrată aniversării semicentenarului U.T.C. — gîndurile şi inimile noastre pline de recunoştinţă se alătură sentimentelor pe care le încearcă întregul popor faţă de dumneavoastră, scumpe tovarăşe **NICOLAE CEAUŞESCU,** eminent sol al României socialiste pe pămîntul african, faţă de prodigioasa activitate ce o puneţi în slujba cunoaşterii şi înţelegerii între popoare. Avem neţărmurita convingere că nobila dumneavoastră misiune va fi încununată de cel mai deplin succes".

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

UN OM CARE ȘI-A FURAT PROPRIA-I VIAȚĂ

UN CASTEL DE INTENȚII — ACEASTĂ A FOST VIAȚA LUI. Sună ca un epitaf? Nimeni nu va grava pe o piatră funerară o asemenea inscripție. Și totuși, moartea unor ani, decesul unei perioade de viață, nu merită, oare, cîteva cuvinte „in memoriam"? 31 de ani la capătul cărora nu se află decît cîteva iluzii sufocate... Veți spune că nu merită să ocupăm locul unor fapte memorabile, al unor evenimente notabile, cu imortalizarea nimicului. O vom face pentru că o viață scursă printre degete pînă la ultimul fir se înscrie în planul performanțelor. Pentru că 31 de ani risipiți fără noimă constituie, în climatul căruia aparținem, O EXCEPȚIE.

„LA ÎNCEPUT A FOST... INTENȚIA ALTORA"

— Viața ta îți aparține, se spune de obicei. A mea a fost de la început pe mîini străine. Pînă la 14 ani s-a ocupat de ea onorabilul meu părinte. De fapt, atunci cînd se hotărîse să-mi gestioneze existența, nu mai era chiar atît de onorabil, pentru că îl stăpînea și pe el o patimă mai puternică și mai păcătoasă decît toate: băutura. În orice caz, avea gînduri mari cu mine: să ajung cineva și să-l răzbun astfel pe el, care n-a reușit s-o facă. La cinci ani mi-a luat profesor de franceză, la șase ani eram obligat să pierd cîteva ceasuri pe zi cu vioara. În clasa întîia a mai adăugat un supliciu: limba germană. Le-am tîrît așa pe toate vreo patru ani. După aceea am rămas repetent. Nu pentru că nu aș fi avut timp suficient sau capacitatea necesară. Pur și simplu, **am vrut să-i fac o surpriză.** Tocmai se recăsătorise (mama a murit cînd aveam doi ani) și cadoul meu cădea foarte bine. Să nu credeți că sînt cinic sau, în orice caz, nu sînt mai mult decît a fost el cu mine. Pentru că tot ce încercase pînă atunci nu era altceva decît satisfacerea egoismului său, a veleităților lui personale, PRIN MINE. Tata a fost stupefiat. A avut un șoc pur și simplu. Cînd și-a revenit m-a bătut crunt, m-a umplut de sînge (avusese grijă să se îmbete cum se cuvine) și mi-a mai luat doi meditatori. Cu chiu cu vai, am trecut o clasă, apoi alta și cînd a fost să dau examenul de admitere în liceu, am fugit de acasă. Vreo două luni am colindat țara, împreună cu alți doi băieți. **Atunci m-am apucat de furat.** Plecasem de acasă cu cinci mii, pe care îi „împrumutasem" din rezervele familiei, dar s-au terminat repede, pentru că i-am împărțit cu ceilalți. După vreo două luni m-au prins și am fost „predat" tatălui meu. Acesta avusese timp să se obișnuiască cu ideea că nu am să ajung un geniu, dar nu-i convenea că fusese trădat cu nerușinare în aspirațiile lui și, probabil, și-a pus în gînd să se răzbune. M-a trimis să dau examen la o școală profesională de metalurgie, cred că a împins și ceva bani pentru intrare(pe vremea aceea se obișnuia) și am reușit acolo. M-a dat intern, ceea ce mie îmi convenea de minune, crezînd că, în felul acesta, scap de el. Nu s-a întîmplat însă așa. Pe urmă am aflat că se confesase directorului, maistrului și cui mai era pe acolo, despre toate sacrificiile pe care le-a făcut pentru mine (pian, franceză, germană etc.) și vă închipuiți cum eram privit pentru că dădusem cu piciorul la toate acestea. Cred că atunci m-am ambiționat să dovedesc că pot să fiu mai mult decît ei toți la un loc.

...APOI... PROPRIILE INTENȚII

Am început să învăț ca un turbat și am terminat școala printre primii cinci. Am fost repartizat la Călan, unde am stat numai cîteva luni, pentru că **nu-mi plăcea să muncesc.** Trebuia să găsesc ceva, care să nu-mi ceară prea mult efort fizic. Pentru asta, trebuiau studii, așa că m-am prezentat din nou onorabilului meu tată i-am explicat că mi-a venit mintea la cap și că sînt ferm hotărît să ajung cineva. M-am înscris la examenul de admitere pentru Facultatea de drept, am reușit, am făcut cei cinci ani reglementari, am stat apoi doi ani la baroul din Constanța și pe urmă m-am plictisit și am plecat. **Nu sînt făcut să stau mult într-un singur loc, îmi place schimbarea.** M-am reîntors în București, cu cîteva mii de lei, deci foarte puțin ca să duc o viață ca lumea. Tata — am uitat să vă spun tocmai cu ce se ocupă — e ceasornicar de meserie și are o prăvălioară cu tot felul de mărunțișuri — m-a învinuit că mi-am bătut joc de credulitatea lui și n-a mai vrut să-mi dea nici un ban. Dar, între timp mi-a venit ideea **să-i propun o afacere:** să devin asociatul lui cîțiva ani și — mai cu vorba bună, mai cu amenințări — l-am convins. Eu m-am prezentat la o cooperativă meșteșugărească, unde se confecționau tot felul de fleacuri: bibelouri, obiecte de artizanat, am început să primesc comenzi de acolo, materie primă și făceam o muncă dublă. O parte din cele realizate o livram cooperativei și o altă parte o vindeam în atelierul tatii. Cu timpul, am început să desfac marfa și în alte orașe din țară, mi-am făcut cunoștințe **și am angajat chiar un ajutor pe care îl plăteam din cîștigul meu.** Dacă n-ar fi fost povestea asta nenorocită, totul ar fi mers ca pe roate, aș fi reușit să fac destui bani ca să pot să călătoresc peste hotare... să fiu cineva, **așa cum dorea taică-miu și cum ajunsesem să vreau și eu.**

...ȘI, ÎN SFÎRȘIT... DEJUCĂREA INTENȚIILOR

Personajul care v-a istorisit, așa cum a crezut de cuviință, cîteva file din propria-i viață are 31 de ani. Se numește **Victor Mărgărit,** de profesie — dacă ar fi să ne luăm numai după ultimele cuvinte înscrise în cartea de muncă — mic meșteșugar, colaborator la o cooperativă a UCECOM-ului. „Povestea asta nenorocită" — de fapt „înșelăciune în dauna avutului obștesc" cum o numește actul de acuzare — ar fi putut să se petrecă mult mai tîrziu sau să nu fie descoperită niciodată. Nu discutăm aici gravitatea delictului în sine, e chiar foarte probabil că dacă n-ar fi fost alura neobișnuită a acuzatului, anchetatorii ar fi trecut peste cazul lui ca peste o speță destul de oarecare.

Victor Mărgărit a încercat însă încă o dată să forțeze sfera banalului. Să probeze, măcar, că nu e un pungaș „de serie", după ce s-a chinuit mai bine de un deceniu să dovedească că nu e un om oarecare. De data aceasta a reușit. Povestea lui ne-a atras atenția și am socotit că merită să fie cunoscută și de alții. Pentru că foarte rar poate fi pusă, atît de fără rezerve o existență, SUB SEMNUL INUTILULUI. După cum la fel de accidental se poate circumscrie cineva atît de tranșant unei categorii pe cale de dispariție — CEA A OAMENILOR DE PRIS OS. Să descifrăm împreună mobilurile care au stat la baza unei evoluții atît de bizare.

Victor Mărgărit ACUZĂ de la început și pînă unde pune punct destăinuirilor biografice, o singură persoană, pe care, cu nedisimulată ironie, o numește **„onorabilul meu părinte".** Beția egoist și stupid veleitar (dacă orice aspirație — fie și nejustificată — a unui părinte în legătură cu devenirea copilului poate fi calificată așa), tatăl pare să fie responsabil de steaua cu ghinion sub care s-a înscris evoluția fiului. Putem fi de acord pînă la un punct: adică, putem să-l înțelegem pe **copilul** văduvit de ore de joacă în avantajul unei instrucțiuni premature, săvîrșită la voia întîmplării. Reacția ulterioară la acest tratament silnic nu mai este însă firească: din noianul alternativelor de opoziție, băiatul de 11 ani o alege pe cea mai ciudată — repetența. „Am vrut să-i fac o surpriză" declară cu o notă de triumf, cărela — pentru vîrsta la care s-a produs mai poți să-i găsești o scuză în mintea-i necoaptă, dar ceea ce surprinde, este faptul că nici trecerea timpului n-a reușit s-o altereze. Să admitem că un tînăr are această nesansă de a se naște într-o familie cu asemenea situație. Este virajul spre repetențe și golănie un mod de a „rezolva" lucrurile? I-a „făcut-o" într-adevăr tatălui, dar și-a inaugurat, implicit, sleși, o cale nefirească spre mai departe. În pofida măsurilor „suplimentare — o mărturisește singur, cu chiu cu vai am trecut o clasă, apoi alta" Urmează fuga de acasă și inițierea în cariera de pungaș. Toate, din aceeași pornire stupidă: **pentru a face în ciudă „onorabilului său părinte".** Un mobil lipsit de consistență și logică, dar mai ales **extrem de periculos.** Cum spuneam însă, lipsa de minte care îl declanșează pare a se consolida în mod paradoxal o dată cu înaintarea în vîrstă. Căci cum altfel poate fi interpretată fuga de muncă, goana după o situație care să-l consacre, fără să-i solicite decît la minima rezistență și în forma cea mai comodă? „Dar am făcut eforturi!" ne-ar putea contrazice Victor Mărgărit, amintindu-ne încă o dată absolvirea cu brio a școlii profesionale sau dobîndirea mai apoi a licenței în drept. Într-un fel așa este. Numai că efortul a fost sporadic iar „pașapoartele onorabile" pe care i le-a adus s-au dovedit complet inutile. Victor Mărgărit s-a mulțumit să le colecționeze, anulîndu-le în acest fel valabilitatea socială și autoanulîndu-se **Și-a făcut din INTENȚIE — în sensul cel mai steril pe care îl suportă noțiunea — un steag de înaintare, mulțumindu-se să-și poarte de colo-colo, prin toate locurile unde ar fi putut deveni util, aspirația fără acoperire, menită să-i mascheze inutilitatea.** S-a supărat pe tata, răzbunîndu-se pe el însuși, aruncîndu-se de unul singur în tagma oamenilor de prisos. S-a „plimbat" prin viață într-o manieră care i-a ajutat, în cele din urmă, **să ajungă inutil siesi. Deci, chiar și singurului centru de greutate pe care părea că îl ia în serios cu adevărat,** locul unde stă acum pentru o vreme îi oferă timp să se gîndească la propria-i eroare...

SOFIA SCORȚARU

Cabinetul audio-vizual de limbi străine al Liceului nr. 3 din Baia Mare

În locul măsurilor educative

ORA de audiență a Scînteii tineretului

Sancțiuni neregulamentare

Nu este deloc o simplă figură de stil atunci cînd se spune despre directorul unei Case de copii-școlari, ca de altfel despre întreg personalul care lucrează într-o asemenea instituție, că trebuie să fie adevărați părinți pentru elevii internați. Mai mult, poate, decît în oricare altă instituție ce are între atribuțiile sale precumpănitoare și pe aceea de educare a tinerilor, a formării și pregătirii acestora pentru viață, caselor de copii le revin responsabilități cu totul sporite. Ele sînt lesne de înțeles dacă ne gîndim la scopul pentru care au fost create astfel de instituții de ocrotire, la situația oarecum specială a copiilor aflați în grija caselor de copii. Mulți dintre ei sînt lipsiți de ambii părinți sau, dacă îi au, familia i-a neglijat într-o așa măsură încît statul a trebuit să-și asume grija creșterii și educării lor. Casa de copii devine pentru ei căminul părintesc iar pedagogii adevărații lor părinți. Aici trebuie ca acești copii să găsească un climat cu adevărat familial, propice dezvoltării și educării lor, să găsească căldura și afecțiunea de care au fost lipsiți pînă atunci. Scopul urmărit nefiind altul decît acela de a forma din copiii găzduiți aici, viitorii cetățeni ai societății, demni, apreciați și respectați. De altfel însuși regulamentul de funcționare al caselor de copii precizează în primul său paragraf că „ele (casele de copii) îndeplinesc rolul de cămine părintești oferind copiilor ocrotire, condiții de dezvoltare fizică, morală și intelectuală". Aceasta este litera regulamentului. Ea subliniază, credem, îndeajuns de bine, importanța instituțiilor de acest fel. Și am ținut s-o transcriem întocmai, datorită unei scrisori primite recent la redacție din orașul Panciu, județul Vrancea.

Iată despre ce este vorba. Conducerea Casei de copii din localitate a hotărît scoaterea din cămin a unei eleve vinovată de încălcarea regulamentului. Jeana Neagu, acesta e numele elevei, fiind orfană, în vîrstă de 16 ani, a fost încredințată spre creștere și educare în cele din urmă, unei rude mai îndepărtate. La prima vedere, măsura luată pare să fie într-adevăr justificată. Abaterile elevei nu puteau fi trecute cu vederea. În plus, fiind dată în grija unei rude, nu rămînea a nimănui. Cineva avea să se ocupe, mai departe de educația ei. Realitatea este însă cu totul alta. Și ea dovedește că așa-zisa încredințare nu a fost altceva decît o soluție prin care Casa de copii a reușit să scape, acesta e cuvîntul, de una din elevele care începuse să creeze probleme. Vom vedea și de ce. Încredințarea nu s-a făcut după dorința acelei rude ci numai la insistentele repetate ale conducerii Casei de copii care, nici nu a vrut să audă de rămînerea, în continuare, în cămin a elevei în cauză. Altfel spus, luați-o, noi nu ne putem descurca. Procedeul folosit are însă o consecință care a fost cu desăvîrșire ignorată. Sancțiunea aplicată minorei, nu face altceva decît s-o repună în aceeași situație care a determinat inițial luarea măsurii de ocrotire prin internarea ei în Casa de copii. Surprinzător este și un alt fapt care ilustrează, o dată în plus, superficialitatea cu care a fost tratat cazul. Scoaterea din casa de copii, ca măsură disciplinară, nici măcar nu era posibilă. Ultima sancțiune și cea mai aspră, prevăzută de regulament nu poate fi decît mutarea disciplinară a elevei vinovate de săvîrșirea abaterii, la o altă casă de copii școlari. Prevederea regulamentului are desigur în primul rînd în vedere interesele minorilor care în nici un caz nu pot fi îndepărtați din căminele menite să le asigure ocrotirea. Lucru pe deplin cunoscut și recunoscut și de tovarășa Vasilica Fornica, directoarea Casei de copii din Panciu. Cît privește încredințarea elevei Jeana Neagu unei rude, nu poate fi acceptată ca o justificare, așa cum s-a încercat, pentru simplul fapt că redarea minorei în grija familiei sau a ocrotitorilor legali (de fapt eleva nici n-a fost încredințată familiei ci unei rude) nu se putea face decît la cererea acestora, și numai după ce comisia județeană pentru ocrotirea minorilor era de acord cu respectiva măsură. Comisia județeană însă, pînă acum, nici vorbă să fi luat în discuție acest caz. Referatul întocmit de Casa de copii se mai află încă închis în biroul tovarășei directoare și, asupra lui, firește, comisia nici nu avea cum să se pronunțe. Și din păcate rezolvarea ce a fost dată cazului de față, nu apare ca ceva izolat la Casa de copii din orașul Panciu. La sfîrșitul anului trecut, o altă elevă, Niculina Cuconoiu, în vîrstă de 17 ani, a fost de asemenea îndepărtată și ea din căminul Casei de copii, tot pentru abateri de la regulament. E drept, Casa de copii continuă și acum să o întrețină, figurează chiar și în evidența instituției dar ea a fost „transferată" la internatul Liceului „A. I. Cuza" din Focșani. Era un mijloc comod de a trece în seama altora propriile obligații. Motivarea acestei hotărîri pe care ne-a dat-o tovarășa directoare este cam aceeași ca și în celălalt exemplu prezentat. Începuse să creeze greutăți Casei de copii. Acesta fiind singurul argument adus ne întrebăm atunci, și aceeași întrebare ne permitem s-o punem și tovarășei directoare, care este rostul educatorilor, pedagogilor Casei de copii, dacă munca de educație pe care sînt chemați s-o desfășoare și pentru care primesc salariu este înlocuită cu astfel de măsuri cu totul neregulamentare.

Pentru că atît în primul cît și în cel de al doilea caz, sancțiunile disciplinare nici pe departe nu au urmărit realizarea scopului educativ, pentru care au fost chipurile date. Nu am vrea să fim greșit înțeleși. Elevele vinovate de abateri trebuiau sancționate. Respectarea disciplinei nu poate fi facultativă pentru nici unul din elevi. Însă sancțiunile aplicate, și cu acest lucru sperăm să fie de acord și tovarășa directoare, trebuie, în primul rînd, să existe în regulament. Tocmai de aceea „rezolvarea" dată de conducerea Casei de copii nu poate fi considerată definitivă iar comisia județeană pentru ocrotirea minorilor trebuie să-și spună cuvîntul.

Redactorul rubricii: MIRCEA NICOLAE

„ȘI A VENIT ZIUA..." de Petru Ispas

Cartea prezintă profilul unor oameni — unor anonimi — printre atîția alții la fel de necunoscuți care au subscris, fiecare prin biografia lui unică și nerepetabilă, la capacitatea creatoare a unei întregi națiuni, la istorie. Sentimentul istoriei materializat în conștiința responsabilă, echilibrul dintre obligația socială și interesele individuale sînt cîteva din coordonatele analizei pe care o întreprinde lucrarea.

„MEDICII IMPOSIBILULUI" de Christian Bernadac

Folosind declarații inedite ale personalului medical sau ale supraviețuitorilor din lagărele de exterminare ale Germaniei naziste, documente despre Procesul de la Nürnberg, diverse alte surse — cărți, broșuri, articole din periodice — publicistul francez Christian Bernadac (autor și al volumului „Medicii blestemați") oferă în paginile cărții sale, recent apărută în Editura politică, — „Medicii imposibilului" — imagini de pilduitoare autenticitate, de o mare putere emoțională.

„ARDE REICHSTAGUL" de Edouard Calic

Volumul abordează controversatele probleme ridicate de incendierea Reichstagului și de procesul de la Leipzig.

Ce a reprezentat incendiul pentru Hitler, pentru Germania, pentru Europa, sînt întrebări la care cartea lui Edouard Calic încearcă să răspundă prin forța autenticității ce o conferă o bogată documentare.

D. T.

Competență profesională

(Urmare din pag. I)

puse în fabricație. S-a întîmplat astfel că în momentul demarării activității în această secție colectivul să fie alcătuit din circa 90 la sută tineri, excepție făcînd doar maiștrii și unii șefi de echipă.

Era însă numai începutul. Greul urma de-abia de aici înainte.

— **Mai întîi,** continuă tovarășul Turdeanu, **am constituit organizațiile de bază și le-am ajutat să-și întocmească un program de activități concrete axate tocmai pe obiectivele impuse de nevoile producției, inspirate din condițiile și particularitățile noii secții.**

O introspecție în planurile organizațiilor din secția utilaj greu este edificatoare. Accentul cade lună de lună pe acțiuni în sprijinul specializării tinerilor lăcătuși și sudori din cadrul montajului, a celorlalți muncitori, a identificării lor cu sarcinile complicate ale întregului colectiv.

— Care dintre activitățile organizației s-au dovedit mai eficiente în această privință?

— **Demonstrațiile practice pe prototipurile produsului și descrierile fiecărui subansamblu în parte** — apreciază Gheorghe Supuran, secretarul organizației nr. 14 din această secție, **discuțiile despre importanța lor în economia națională, despre tehnologia de fabricație pe faze de lucru și metodele avansate de muncă.** Conduse din punct de vedere tehnic de ing. Vasile Silvășean pentru lăcătuși și Salloy Carol pentru sudori, **aceste lecții deschise în specialitate, au influențat pozitiv și determinat nivelul de pregătire al tinerilor, competența lor profesională. Pentru atestarea însușirii datelor, cunoștințelor, deprinderilor practice cerute în producție, am recurs cu frecvență constantă la concursurile profesionale între tineri și echipe, competiții deosebit de antrenante. Fiecare lucrare executată de tineri este supusă controlului cu raze X, așadar, unei foarte mari exigențe și putem să ne mîndrim cu faptul că s-a ajuns într-un timp relativ scurt ca tinerii să primească în totalitatea lor calificativul de „foarte bine" la aproape toate operațiile executate.**

Aria inițiativelor organizației U.T.C. a fost însă în permanență lărgită. Pentru aprofundarea cunoștințelor de desen tehnic s-au inițiat cercuri cu ședințe săptămînale, în care au fost incluși toți absolvenții din ultimele două promoții, mai puțin familiarizați cu particularitățile noilor produse. Deviza „fiecare tînăr, o carte tehnică citită pe lună", s-a dovedit și ea la fel de inspirată. Toți cei 86 tineri din secție sînt în prezent cititori ai bibliotecii tehnice.

— **Ar mai trebui adăugată,** apoi, continuă Gheorghe Tinca, secretarul organizației U.T.C. nr. 13, **ideea întrecerii permanente în care sînt antrenați tinerii secției noastre pentru „mașina sau utilajul cel mai bine exploatat și întreținut, pentru locul de muncă cel mai bine organizat, mai curat". Cu ajutorul șefului de secție, al maiștrilor, stabilim la fiecare sfîrșit de săptămînă un clasament în care trebuie să spun, că majoritatea tinerilor aspiră de fiecare dată spre locurile de frunte. Folosirea cu spirit gospodăresc a întregii capacități de producție a secției presupune în primul rînd folosirea rațională și intensivă a fiecărei mașini, a fiecărui utilaj. Spre această importantă cerință a producției moderne, subliniată deosebit de expresiv în cuvintarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Conferința pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții încercînd prin inițiativele noastre să orientăm munca tuturor tinerilor din organizație.**

În ce măsură s-a reușit acest lucru? Dacă am căuta un răspuns în realizările la zi, în modul de îndeplinire a planului de producție, am constata că toți indicatorii — **producție globală, producție-marfă, producție-marfă-vîndută și încasată, productivitate, consumuri specifice de materiale,** sînt la nivele optime, ceea ce presupune, după calculele estimative ale economiștilor uzinei, că secția va realiza în acest trimestru o producție suplimentară în valoare de peste un milion. Dar poate cel mai concludent răspuns ni-l oferă conducerea secției.

— **Dacă am reușit să asimilăm într-o perioadă scurtă utilajele tehnologice pentru industria chimică, utilaje de foarte mare complexitate și înaltă tehnicitate, să realizăm și să depășim lună de lună planul de producție** — consideră maistrul Neymeth Zoltan, șeful secției — **e semn că cei peste 80 de tineri — așchietori, sudori, lăcătuși, s-au acomodat perfect cu noile produse, cu tehnologia lor, cu noul colectiv de muncă, cu exigențele noastre.** Deși lucrăm doar de cîteva luni împreună îi cunosc foarte bine pe toți. Pot afirma, că tineri ca Ion Chesches, Ion Panea, Coriolan Oros, Viorel Tomșa, Vasile Pietraru sînt astăzi la nivelul celor mai buni muncitori din uzină, capabili să realizeze orice lucrare li s-ar încredința.

— Ați și exemple opuse acestora?

Era o întrebare adresată nu numai șefului secției dar și maiștrilor și șefilor de echipe Gyorgy Iosif, Olah Alexandru, Ion Surducan. N-au găsit însă, în ciuda exigențelor care îi caracterizează, nici un exemplu de indisciplină sau incompetență profesională printre tinerii secției. Și aceasta se pare că este cea mai mare satisfacție a conducătorilor procesului de producție.

Seara „Scînteii tineretului"

Cu prilejul aniversării Semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, la Casa ziariștilor din București, va avea loc azi, la ora 19, sub egida ziarului „Scînteia tineretului", vernisajul unei expoziții de pictură și sculptură. Expune 30 de tineri artiști plastici, printre care: Nicolae Groza, Ion Grigore, Mihai Cismaru, Gheorghe Anghel, Ștefan Cilțea, Vladimir Zamfirescu, Mihai Bandac, Mihai Sinzianu, Benone Șuvăilă, Copilaș Romachi (pictură), Dumitru Pasima, Nică Petre, Cristian Breazu, Aurelian Bolea, Pavel Bucur, Rusu Șerban, Adina Țuculescu (sculptură).

În cadrul aceleiași manifestări participă poeții Nicolae Ioana, Dumitru M. Ion și Dan Mutașcu, care vor citi din creația proprie, actorii Ioana Manolescu, Mircea Diaconu și Traian Stănescu, cu versuri din poeți clasici și contemporani, și interpreții de muzică ușoară Puica Igiroșanu, Dan Gherasim, George Enache.

E. B.

UMOR • UMOR • UMOR • UMOR • UMOR

Melodia preferată...
Desen de ȘT. COCIOABĂ

Fără cuvinte

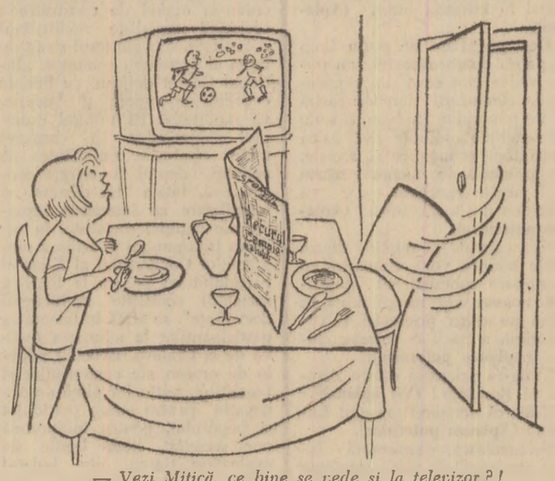

— Vezi Mitică, ce bine se vede și la televizor?!
Desen de G. BADEA

GENERAȚIE

(Urmare din pag. I)

vățînd, își crea — tot o construcție era și aceasta! — își crea cadrele de specialitate, își antrena mintea și brațele pentru noi orizonturi, mai mari. Generație, ideea de generație sau conștiință de sine a acesteia, rezonanță a timpului concret social, vast amfiteatru solar primind și emițînd pe imense lungimi de undă mesaje și proiecte de viitor.

Generația tînără de azi s-a născut și crescut primind aceste mesaje. Prin tot ceea ce are mai bun, în plan moral-social vorbind, ea este construcția, imaginea acesteia, interiorul absolut prezent al timpului, limbajul semnificat al acestuia. Ea se află pretutindeni, în producție, în frontul muncii, al gîndirii și creației, pentru ca, asemeni celor de mai înaintea sa, la lumina pe care o dă însăși încrederea neabătută în ideal, în forța permanent cugetătoare a acestuia — partidul nostru comunist —, să-și configureze distinct propria sa personalitate, aportul și dimensiunea propriei sale izbînzi. Momentul jubiliar al aniversării semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist marchează în acest sens și ideea sau conștiința de sine a tinerei generații, bilanțul evident pe care aceasta este îndreptățită să-l facă, pornind de la exigențele înseși ale marilor sale îndatoriri.

U.T.C. SEMICENTENAR ● U.T.C. SEMICENTENAR

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI"
PETRE DRAGU, GH. GHIDRIGAN, I. TRONAC, O. PĂUN ŞI O. PLECAN
TRANSMITE:

În judeţul Neamţ:

MUNCA — flacără tinerească

1922 1972 UTC A 50-a ANIVERSARE

NEAMŢ. Marea sărbătoare utecistă, semicentenarul a aprins pînă la incandescenţă inimile tinere din acest pitoresc judeţ, căldura lor unindu-se cu freamătul fierbinte al tinerilor din întreaga ţară. Ard pe vatra sărbătorii, ca nişte flăcări peste comori de gînduri şi sentimente, împlinirile muncii şi învăţăturii, ale vieţii de organizaţie, ale plăsmuirilor artistice. 19 brigăzi ale tineretului din întreprinderi, 18 micro-C.A.P.-uri ale şcolilor, sute de mii de hectare redate agriculturii sau devenite păşuni curate, zeci şi zeci de conferinţe şi simpozioane, de comunicări şi expoziţii, de întreceri între tineri poeţi, recitatori, pictori, cîntăreţi şi dansatori. La Piatra şi Tg. Neamţ, la Săvineşti, Săbăuani, Bicaz, Tămăşani sau Ceahlău, la Roman sau Piatra Şoimului, pretutindeni tinerii acestui judeţ, asemenea colegilor lor de generaţie din întreaga ţară, sînt flăcări vii pe vatra sărbătorii.

P. D.

Săvineşti

Competiţia hărniciei

Săvineşti: Aici „Competiţia hărniciei" este o competiţie perpetuă. Prima etapă au cîştigat-o tinerii de la „Textil", schimbul A. Cea de a doua — uteciştii de la „Fibră II", schimbul C, cei care lansaseră întrecerea. Etapa a III-a? Întregul colectiv îi aşteaptă, cu pasiune rezultatele.

...Atunci, la începutul lunii decembrie a anului trecut, cei 70 de utecişti din secţia „Fibră II", schimbul C, se aflau la adunarea de dare de seamă şi alegeri. Aici a fost locul unde s-a cristalizat ideea declanşării unei întreceri cu toate organizaţiile U.T.C. din cadrul Uzinei de fibre sintetice Săvineşti, întrecere dedicată Semicentenarului şi ale cărei mobiluri sînt lesne de desciifrat din însăşi titulatura ei: „Nici un tînăr sub normă, nici un tînăr în afara disciplinei de producţie, totul pentru realizarea produselor la cel mai înalt nivel calitativ." În săptămîna care a urmat — ne informează tovarăşul inginer Mihai Zachia, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere — invitaţia de a intra în această competiţie a muncii a devenit cunoscută în întreaga uzină, uteciştii arătîndu-se gata de a-şi măsura forţele — competenţa, buna pregătire profesională, spiritul de răspundere, exigenţa — de a nu precupeţi nici un efort pentru a ridica la o cotă superioară ştacheta eficienţei economice. De comun acord, startul a fost stabilit pentru data de 1 ianuarie 1972.

...Şi a trecut o lună... Spre surprinderea tuturor, cele mai bune rezultate nu au fost obţinute de autorii iniţiativei, ci de tinerii din organizaţia U.T.C. de la „Textil", schimbul A.

Transcriem din carnetul de urmărire a întrecerii: doar 12 absenţe nemotivate la un număr de 900 de utecişti, depăşirea cu 2 la sută a angajamentului privind calitatea produselor, nici un om sub normă, nici o sancţiune pe linie administrativă. Este oare o notă proastă pentru tinerii de la „Fibră II", schimbul C, că nu au reuşit să ajungă în fruntea clasamentului? Nicidecum. Şi aici, în acest compartiment de fabricaţie, s-a muncit mai bine decît în anul trecut, şi aici a existat preocupare pentru ca fiecare minut, fiecare oră să fie cît mai optim fructificată productiv, şi aici dorinţa de autodepăşire s-a manifestat pregnant, distanţa faţă de deţinătoarea titlului fiind minimă. Dar, ca în orice competiţie, pe podium urcă numai cei care, prin performanţele lor, merită investitura de campioni.

— Şi apoi, ţine să adauge Nicolae Moraru, secretarul organizaţiei de la „Fibră II", să nu uităm că este vorba de o cursă de fond, întinsă pe toată durata anului. Aşa că nu-i obligatoriu ca cel care a depăşit primul suta de metri să fie acelaşi cu cîştigătorul finalei. Lucru de altfel confirmat prin aceea că în turul doi, adică la sfîrşitul lunii februarie, colegii noştri de la „Textil", schimbul A, au fost obligaţi să cedeze întîietatea.

Într-adevăr, bilanţul întocmit pe 5 martie avea să releve că în clasament conducerea a fost luată de către „Brigada tineretului", adică de uteciştii de la „Fibră II", schimbul B: 5,5 tone peste plan, depăşirea cu 5 la sută a angajamentului privind calitatea produselor, nici un absent nemotivat.

...Şi întrecerea continuă... Pulsul ei se simte intens în fiecare secţie, în activitatea fiecărui tînăr, fiecărui utecist.

— Indiferent de cine va fi cîştigătorul de la sfîrşitul anului — mărturiseşte tovarăşul maistru Dumitru Iacob — eu, şi sînt convins că toţi conducătorii direcţi ai locurilor de muncă gîndesc la fel ca mine, sînt sigur că întrecerea declanşată de uteciştii va contribui în măsură însemnată la amplificarea succeselor cu care sîntem decişi să încheiem acest al doilea an al cincinalului. Iată, au trecut aproape 3 luni din 1972, 3 luni de la declanşarea iniţiativei şi rezultatele pozitive nu au întîrziat să apară. Observîndu-i mersul zi de zi pot aprecia că peste tot pentru fiecare tînăr dezideratul de a munci azi mai bine decît ieri şi mîine mai bine decît azi devine o permanenţă.

...Şi întrecerea continuă. O întrecere între oameni tineri, o întrecere între colegi de muncă, o întrecere între uteciştii, ale cărei materializări se înscriu ceas de ceas în graficele producţiei.

GH. GHIDRIGAN

Mărmureni-Oniceni

Cot la cot cu tînăra generaţie, Nicolae Grigoraş, fost brigadier la Bumbeşti-Livezeni, azi secretar al comitetului comunal de partid-Oniceni, croieşte drum prielnic apelor belşugului

„Răsună valea"... Bîrladului

Ne-am amintit de cîntecul brigadierilor de-acum un sfert de veac, din defileul Jiului, împreună cu Nicolae Grigoraş, secretarul comitetului comunal de partid din Oniceni. „Aşa de bine-l ştiu, că aproape îl visez. Doar l-am cîntat şi eu acolo, atîta timp, croind cale drumului de fier. „Semnătura" mea e în sectorul „Diniş", la podul Şimiloiu, poate-ţi fi auzit...".

La punctul „Mărmureni", printre ţăranii cooperatori ce scormoneau pămîntul cu tîrnăcopul, cosmaua şi lopata, melodia fredonată fără cuvinte era şi acolo un cîntec de muncă, dar şi un imn al bărbăţiei, al îndrăznelii. Cobora o picătă deasă, era noroi şi începuse a ploua mărunt, dar zorul oamenilor nu cunoştea aminarea, ca şi în zilele de pînă atunci...

— De şapte ani, de cînd locul devine primăvara baltă şi mlaştină, ne ia nămolul Bîrladului roada celui mai bun teren — 250 de hectare! Pe locuri unde înainte scoteam şi opt mii de kilograme de porumb la hectar.

— Şapte ani?!

— N-am îndrăznit pînă acum să-ncepem, ni se părea o treabă imposibilă. Aşteptam ajutoare, mijloace mecanizate. Dar, uite că am îndrăznit totuşi. Iată că se poate. Lucrăm din 15 februarie, numai cu puterile noastre, toată suflarea comunei, şi vom fi gata în cîteva zile. Trebuie să terminăm neapărat, pînă către mijlocul lui martie, înainte să-nceapă sezonul ploilor de primăvară, căci s-ar duce toată truda pe apă!

...Lucrau, cot la cot, vîrstnici şi tineri, într-un efort îndîrjit, de la şase dimineaţa pînă spre seară. Trei metri cubi de pămînt pe zi era norma, dar tinerii — şi se aflau acolo cu sutele — realizau dublu. Mai întîi în zona Solca s-au terminat 2,5 km de săpături. Apoi, treptat, canalul de regularizare a apelor Bîrladului şi-a unit segmentele şi, o dată terminată această nouă albie a rîului, care trasa drum strunit — 6 metri lăţime, 1,8 m adîncime! — curgerii sale pe cei 10 km, între Bozieni şi Valea Ursului, s-a putut trece la pregătiri pentru arătură şi pentru însămînţări, chiar în această primăvară...

Mărmureni-Oniceni şi Solca au fost numai două din şantierele brigadierilor de la izvoarele mlăştinoase ale Bîrladului. Eforturile, cîntecul lor de muncă întîlneau ecoul celor din vecinătate, de la Lunca şi de la Poiana Humii, unde în pădure s-a deschis şantierul unui nou drum de legătură cu judeţul Bacău. S-au tăiat copaci, s-au făcut defrişeri pe aproape 2 km. În fiecare loc a spus „prezent" brigada de muncă patriotică a unei organizaţii U.T.C., astfel că prin tineri totul a putut fi gata mai devreme.

Dar este numai începutul noii lupte cu vrăjmăşia stihinică a naturii pe care locuitorii comunei Oniceni au pornit-o cu nestrămutata hotărîre de a birui. Atunci, o dată cu sfîrşitul iernii, cînd abia începuseră săpăturile la canalul azi terminat, privirile oamenilor scrutau şi înălţimile din jur, pentru alte înfruntări, care vor urma, căci au de nivelat şi defrişat, pe dealul Ocea o suprafaţă de 65 de ha. Şi mai au de amenajat în zonă 60 de ha. de păşune, plus alte 35 de ha la Solca. Iar prezenţa tinerilor, a celor 10 organizaţii U.T.C., este una din garanţiile victoriei, ca şi pînă acum, căci oamenii, satul întreg, le ştiu şi numele şi angajamentele.

I. T.

Piatra Neamţ

LA SCENĂ DESCHISĂ

Dialog cu ED. COVALIU, directorul „Teatrului tineretului".

— Aşadar, într-un judeţ tînăr, un teatru tînăr. Un teatru a cărui faimă s-a impus, în ţară şi peste hotare, într-un ritm surprinzător...

— De ce surprinzător? Ne-am străduit pe cît ne-a stat în putinţă să nu rămînem prea mult în urma celorlalte domenii în care judeţul nostru şi-a cîştigat, repede şi trainic, un mare prestigiu.

— Încît, după cîte înţeleg, surprinzător ar fi fost să nu vă străduiţi să ţineţi pasul cu asemenea realităţi.

— Bineînţeles. Stimulul permanent pe care ni-l oferă realităţile judeţului nostru — ca să nu mai vorbesc de condiţiile materiale care ne-au fost create, de grija cu care sîntem înconjuraţi.

— Un ajutor pe care, desigur, l-aţi simţit şi în această perioadă de intensă participare la sărbătorirea semicentenarului U.T.C. Purtaţi pe frontispiciu titulatura de TEATRU AL TINERETULUI şi...

— Şi ne-am străduit să nu ne desminţim, mai cu seamă în această perioadă, însemnul de blazon. Cum? În primul rînd, evitînd tentaţia unei consemnări strict festiviste a marelui eveniment. Bineînţeles, pregătim un spectacol omagial, de versuri şi muzică. Bineînţeles tinerii noştri actori şi-au intensificat în această perioadă legătura cu artiştii amatori, mai cu seamă cu cei tineri şi foarte tineri. Bineînţeles, întreg colectivul nostru participă la recitalurile de poezie omagială desfăşurate în întreprinderi şi şcoli, la sate... Dar aş vrea să subliniez, nu aceste acţiuni reprezintă centrul de greutate al activităţii noastre în perioada pe care, cu mîndrie şi simţ de răspundere, am numit-o „Stagiunea semicentenarului".

— Dar care?

— În această stagiune întreaga noastră atenţie, toate eforturile au fost, sînt şi vor fi îndreptate către realizarea optimă a premierelor cuprinse în programul artistic, lor acest program, pe care, credem, l-am gîndit în mod judicios, cuprinde, de la un capăt la altul, numai lucrări dramatice care, adresîndu-se tuturor vîrstelor, au darul să-l emoţioneze şi educe cu precădere pe spectatorul tînăr. Abordînd piese ca „Şeful sectorului suflete", „Ştafeta nevăzută", „Ultima oră", „Nastratin Hogea", „Peer Gynt", „Mutter Courage" şi „Luceafărul", ne-am străduit să încercuim o arie cît mai largă de probleme, epoci, genuri, modalităţi, capabile să incite interesul activ al tinerei generaţii de spectatori. Dezbaterea de etică, fie directă, ca în „Şeful..." şi „Ştafeta...", fie sugerată, ca în „Peer..." se împleteşte cu incursiunea în istoria lumii şi a ţării, cu pătrunderea în universul înţelepciunii populare, întregul reper-toriu încercînd să exprime cît mai nuanţat, cît mai expresiv, punctul nostru de vedere, ideologic şi estetic. În felul acesta am socotit că aniversăm cît mai amplu şi eficient marea sărbătoare a U.T.C.: depăşind, în ceea ce priveşte stabilirea profilului instituţiei noastre, dezbaterile sterile în jurul unor false probleme ca: „teatru alcătuit exclusiv din tineri", „teatru jucînd piese numai despre tineri", „teatru adresîndu-se numai tinerilor". Am optat pentru formula: **Teatru ancorat în problematica majoră a dramaturgiei, teatru de dezbatere** şi, pe cît ne ţin puterile artistice, **în transcripţii scenice de bună calitate...** Izbîndind pe acest drum, vom aduce, credem, cel mai frumos omagiu organizaţiei de tineret.

Dialog consemnat de PETRE DRAGU

DIN AGENDA SEMICENTENARULUI

- **19 brigăzi şi echipe de lucru ale tineretului**, la Fabrica „8 Martie", Uzina de fibre sintetice-Săvineşti, Uzina mecanică şi Întreprinderea metalurgică, din Roman, „Arta decorativă" şi Cooperativa „Unirea" din Tg. Neamţ etc.
- **Echipe specializate ale tineretului, pentru legumicultură şi zootehnie**, la C.A.P.-Săbăoani şi C.A.P. Tămăşeni.
- **18 „micro-cooperative agricole"** pe lîngă şcolile generale.
- **Schimb de experienţă** al secretarilor comitetelor U.T.C. din marile întreprinderi ale judeţului.
- Simpozionul de comunicări **„Dialog între generaţii"**.
- Vernisajul expoziţiei **„50 de ani de luptă sub steagul gloriosului partid"**.
- Concurs de recitări de poezie patriotică şi revoluţionară **„Poeţii noştri cîntă patria şi partidul"**.
- **„Uteciştii"** — concurs de creaţie literară, finalizat într-o plachetă de versuri.
- Cicluri de activităţi politico-ideologice: **„50 de ani — 50 de evocări", „Să trăim şi să muncim în chip comunist"**.
- **10 000 de utecişti în excursii şi drumeţii** la locuri istorice, case memoriale, mari obiective social-economice şi culturale din judeţ şi din ţară.

Gheraiesti

SĂ NU UIŢI, IOANE!...

Mă aflam la Gheraiesti, în sala arhiplină de elevi, învăţători, profesori şi ţărani cooperatori, la căminul cultural, unde ceremonialul bine cunoscut al înmînării festive a carnetului roşu de utecist se desfăşurase în atmosfera de puternică vibraţie a unui mare eveniment sărbătoresc, într-o variantă nouă, parcă prima dată încărcată cu atîta tensiune emoţională. Mărturisesc, eram copleşit de impresia atît de puternică a întregii manifestări, atunci şi acolo proaspăta imagine asupra festivităţii îmi părea neegalată încă de ceea ce văzusem în alte locuri şi mă întrebam, la sfîrşit, de ce, derulînd înapoi, în memorie, filmul acelei întîlniri jubiliare. Căutam răspunsul...

Întîi de toate, apăreau acele sute de perechi de ochi ai copiilor din sală, adevărată explozie de uimire, de candoare şi gingăşie, dar şi de invidie naivă, pentru că ei purtau încă la gît cravata de pionier, erau adică „mici", în timp ce pe scenă 14 colegi din clasa a VIII-a primiseră carnetul de utecist, însemn al unor merite, marcînd o etapă de maturizare a adolescenţei, dobîndirea unor noi răspunderi moral-politice, mai importante.

Apoi, atrăgea atenţia bucuria aceea nestăvilită a celor mai tineri utecişti ai judeţului, declanşată de momentul trăit într-o asemenea adunare, cînd actul primirii în organizaţie era aureolat de jubileul celor 50 de ani de activitate revoluţionară ai Uniunii Tineretului Comunist. Făceau parte din „Generaţia Semicentenarului" şi chiar tovarăşul Gheorghe Grigore, primul-secretar al Comitetului judeţean Neamţ al U.T.C., le înminase însemnele meritelor şi marilor răspunderi, de utecişti, le-a strîns mîna.

Trecuseră rînd pe rînd pe scenă, fericiţi, în faţa tuturor, a colegilor, a secretarului comitetului comunal de partid, a primarului, a profesorilor şi a părinţilor, bucuroşi să primească felicitările, să le asculte urările şi îndemnurile... Mihai Enăşoaie, Valeria Diac, Ioan Pal, Marcel Imbrişcă, Vasile Doboş... „Să-l păstrezi cu cinste!"... Vasile Farcaş, Cecilia Enăşoaie, Eugen Toma... „Să-nveţi întotdeauna bine",... Laurenţiu Dunea, Bernard Mihăieşti, Pavel Mirţ, Gheorghe Gherghel, Iosif Andrei... „Să fii toată viaţa exemplu"... Ioan Mătase...

— „Să nu uiţi Ioane!"

A fost prezent şi sensul adînc al evocării filelor de istorie a luptelor şi activităţii organizaţiei revoluţionare de tineret, cuprins în cuvîntul primului-secretar al Comitetului judeţean U.T.C., patosul fierbinte cu care acesta vorbise despre calităţile tînărului comunist, despre înaltele îndatoriri ale membrilor U.T.C. În sală, se afla Constantin Ciobanu, astăzi secretar al comitetului comunal de partid Gheraiesti, omul de la care primul secretar al organizaţiei judeţene U.T.C. învăţa, cu aproape douăzeci de ani în urmă, primele noţiuni ale muncii de activist al Uniunii Tineretului Comunist...

Atunci, seara, în sala aceea, toate aceste împrejurări, angajamentul noilor utecişti, spectacolul cultural-artistic care a urmat, cu cîntece şi versuri închinate partidului, patriei şi poporului, într-un montaj ce înscrisese ca titlu cuvintele „Partid, pavăza mea, luminoasă stea...", au fost, împreună, expresia unui legămînt solemn — al dăruirii tinerei generaţii pentru cauza propăşirii României socialiste. Ecourile acestei hotărîri se reverberau în cugetul tuturor, definitor pentru rîvna fiecăruia, în prezent şi în viitor, pe ogorul faptei, al muncii, învăţăturii şi creaţiei.

ION TRONAC

Istoria la zi — istoria fierbinte

Ceahlău

„Noapte cu lumini în... Extremul Neamţ".

Expresia nu îmi aparţine. Am reţinut-o din spusele unui tînăr din comuna Ceahlău, situată, într-adevăr în extremitatea vestică a judeţului, ca un soi de sprinceană a lacului Bicaz ori ca un briu de căsuţe multicolore pe pîntecul plin de legende al muntelui care i-a dat numele. Aici, la Ceahlău, într-o seară tîrzie de iarnă, circa 200 de tineri se adunaseră ca să asculte o conferinţă de istorie politică, ţinută de unul din colegii lor de generaţie, profesorul **Radu Ion** de la Şcoala generală. Aici, în acea seară chinuită de un ger „a la Ceahlău", am asistat la o discuţie interesantă, vie, generoasă, sinceră, plecată tocmai de la subiectul conferinţei: Mişcarea revoluţionară a tineretului din România sub conducerea Partidului Comunist Român. Tinerii — unii abia coborîţi de pe munte, de la doborît trunchiuri, alţii abia coborîţi din autobuzele cu care fac naveta spre diferite fabrici din oraşele judeţului, alţii, în sfîrşit, veniţi de la curăţitul păşunilor sau de peste drum, de la şcoală, s-au întrecut în întrebări, în curiozitate, în interes. Au mai spus, cîţiva, ce ştiau şi ei, de prin cărţi, ori au mai povestit, unii, ce aflaseră de la părinţii lor, cîndva martori sau participanţi activi la mişcarea revoluţionară a tineretului. Aici, la Ceahlău, în acea noapte cu gerul pe umeri, tinerii de care vorbeam răsfoiau ca pe o carte, ISTORIA, îi mingîiau cu evlavie filele, improspătîndu-le, parcă, cu istoria caldă a propriei lor existenţe. Seara aceea, luminată de becuri obişnuite dar străluminate feeric de ochii curaţi, cercetători şi demni ai tinerilor care se adunaseră în sala căminului cultural, era, de fapt, o prelungire în actualitate a unor aspiraţii de demult. O actualizare a unor aspiraţii pe care alte generaţii nu au avut prilejul să şi le vadă împlinite. Şi o promisiune, un argument pentru realizarea aspiraţiilor noilor generaţii, născute o dată cu marea cetate a luminii de sub Ceahlău, cu umărul de beton armat al Bicazului. Şi tot atunci, în acea noapte de iarnă, am întîlnit — am reîntîlnit, alte şi alte asemenea lumini, lumini ale gîndurilor, ale sentimentelor, ale faptelor acestor tineri minunaţi, fie ei localnici sau veniţi să muncească aici. Mi-am reamintit, bunăoară, că astă vară, trecînd prin Ceahlău cu un grup de excursionişti, a trebuit să apelăm la personalul spitalului pentru a-i acorda îngrijire unuia dintre tineri, surprins de o boală gravă pe munte. Mi-am reamintit de abnegaţia cu care atunci au înţeles să-şi facă datoria de oameni doctoriţa **Clara Soare**, asistenta medicală **Lucia Chirilă** şi sora **Didina Mitrunici**. Numai trei dintre „stelele" unui colectiv tînăr, entuziast, a cărui medie de vîrstă nu depăşeşte cu mult 22 de ani. Am stat acum de vorbă cu cîţiva dintre oamenii satului, întrebîndu-i despre doctoriţă, despre celelalte tinere de la spital.

— Sînt ca nişte mame pentru noi, îmi spunea tînăra **Veronica Uzun**, care a născut cu cîteva luni în urmă o pereche de gemeni. **M-am bucurat de toată îngrijirea şi nu numai atît. Şi doamna doctor, şi surorile şi moaşa m-au învăţat cum să-mi îngrijesc copiii. M-au învăţat mai bine decît în carte, că acolo n-am prea înţeles. Şi să bat în lemn, copiii mi-s sănătoşi şi au poftă de mîncare de zici ce-i aceea.**

Eu pentru asta le respect foarte mult pe tovarăşele de la spital.

Cuvinte asemănătoare, izvorîte din inimă, mi-au spus şi ceilalţi săteni sau sătence cu care am discutat. Aici, la spital, sau la circumscripţia sanitară condusă de tînărul medic **Atilla Kun**, ei găsesc întotdeauna o îndrumare competentă, un sfat calificat, o vorbă bună, încurajatoare... Oamenii mi-au povestit şi alte întîmplări ai căror eroi au fost tinerii din sat. Aici, în „Extremul Neamţ", unde fiecare element înconjurător, obişnuit — becul electric, şcoala, spitalul, salopetele tinerilor din industrie — se constituie în element ilustrativ al temei pe care o dezbătuseră tinerii: „Mişcarea revoluţionară...".

OVIDIU PĂUN

DIALOG FERTIL ROMÂNO-ZAIREZ

„Rari sînt şefii de stat carora poporul zairez să le fi făcut o primire atît de entuziastă ca cea rezervată preşedintelui Ceauşescu" — scria ziarul „Elima" din Kinshasa. Cotidianul sublinia că această primire se datoreşte faptului că România nu se mulţumeşte doar să proclame, ci este cu adevărat şi puternic ataşată principiilor respectării suveranităţii şi independenţei fiecărui stat, neamestecului în treburile interne, dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî singur soarta. De altfel sentimentele mulţimilor care îl aclamau pe conducătorul României socialiste le-a exprimat cu claritate preşedintele Mobutu care, adresîndu-se oaspeţilor români, a arătat că „noi avem, în Republica Zair, o deosebită admiraţie pentru curajul politic al poporului dv. care a putut să-şi făurească prin acţiunea conducătorilor săi o personalitate originală şi prestigioasă în relaţiile internaţionale".

Vizita preşedintelui Nicolae Ceauşescu în Republica Zair s-a desfăşurat sub semnul unor manifestări de caldă prietenie. După Algeria, Republica Africa Centrală, Republica Populară Congo, cea de a patra etapă a itinerariului african al şefului statului român — Republica Zair — a prilejuit o vibrantă afirmare a stimei şi respectului faţă de politica realistă, constructivă a României socialiste, faţă de prestigioasa personalitate a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a cărui neobosită activitate dedicată apropierii între popoare, cauzei păcii şi progresului social, luptei pentru afirmarea drepturilor suverane ale fiecărei naţiuni, găseşte un larg răsunet. Atmosfera de entuziasm care a dominat diferitele momente ale vizitei pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, au întreprins-o în Republica Zair trebuie asociată recunoştinţei faţă de consecvenţa cu care România socialistă a sprijinit şi sprijină lupta popoarelor Africii pentru eliberare naţională, pentru consolidarea independenţei naţionale, pentru dreptul de a fi stăpîne pe bogăţiile lor naturale. În acest context, modul în care a fost întîmpinat preşedintele Nicolae Ceauşescu dobîndeşte profunde şi bogate semnificaţii politice, fiind o demonstraţie a voinţei popoarelor de a-şi asigura o existenţă liberă, independentă, potrivit intereselor şi aspiraţiilor lor.

Zilele petrecute în Republica Zair au permis oaspeţilor români să facă cunoştinţă cu aspecte concludente ale eforturilor depuse de poporul acestei ţări pentru o dezvoltare economică independentă, pentru valorificarea resurselor naturale în propriul său interes. În acelaşi timp, vizita a oferit prilejul gazdelor să-şi reafirme admiraţia faţă de realizările pe care poporul român le-a obţinut în făurirea unei vieţi noi, în dezvoltarea industriei şi agriculturii, în dezvoltarea sa multilaterală.

Convorbirile de la Kinshasa — desfăşurate într-o atmosferă de cordialitate şi înţelegere reciprocă — au prilejuit examinarea evoluţiei raporturilor bilaterale dintre România şi Zair, a perspectivelor lor, ca şi un tur de orizont al celor mai importante probleme ale vieţii internaţionale. Cei doi preşedinţi au constatat că relaţiile dintre Republica Socialistă România şi Republica Zair înregistrează o dezvoltare pozitivă, în concordanţă cu interesele celor două ţări şi popoare ca şi ale păcii şi înţelegerii internaţionale. Aceste relaţii au o bază trainică: respectul scrupulos al independenţei şi suveranităţii naţionale, al principiilor neamestecului în treburile interne şi al avantajului reciproc.

Conducătorii celor două ţări au evidenţiat posibilităţile existente pentru extinderea şi amplificarea în continuare a relaţiilor româno-zaireze, s-au pronunţat pentru creşterea şi diversificarea schimburilor comerciale, a cooperării economice şi tehnice. Pentru a favoriza lărgirea legăturilor dintre cele două ţări s-a hotărît de comun acord ca instituţiile corespunzătoare din România şi Zair să întreprindă măsurile necesare pentru concretizarea acţiunilor de cooperare asupra cărora s-a convenit în domeniile economic, social şi tehnic. În acest sens s-au menţionat rolul şi importanţa activităţii Comisiei mixte guvernamentale româno-zaireze de cooperare economică şi tehnică, stabilindu-se ridicarea nivelului preşedinţiei acestei comisii la rang de ministru.

Declaraţia comună publicată la Kinshasa subliniază faptul că acordînd o importanţă deosebită schimburilor pe plan politic între cele două state, în vederea unei mai bune cunoaşteri reciproce şi apropierii între popoarele lor, cei doi preşedinţi au convenit să iniţieze şi să dezvolte noi contacte şi schimburi între partidele politice conducătoare din cele două ţări. O delegaţie a P.C.R. a fost invitată să ia parte la lucrările primului congres ordinar al Mişcării Populare a Revoluţiei care va avea loc la Kinshasa în cursul lunii mai 1972.

Documentul relevă, de asemenea, dorinţa reciprocă de a întări şi amplifica colaborarea româno-zaireză şi în alte domenii cum ar fi învăţămîntul, sănătatea publică, sportul şi formarea de cadre.

O idee pregnant subliniată — atît în cuvintările rostite cu ocazia manifestărilor publice prilejuite de vizita preşedintelui Ceauşescu în Republica Zair, cît şi în declaraţia comună — este aceea că dezvoltarea relaţiilor dintre toate statele, indiferent de sistemul lor social, contribuie la asigurarea progresului continuu al fiecărui stat şi al întregii umanităţi, la instaurarea unui climat favorabil păcii şi securităţii internaţionale. Conducătorii celor două ţări au apreciat că deosebirile existente în abordarea şi rezolvarea problemelor interne, precum şi în interpretarea evenimentelor internaţionale nu trebuie să constituie un obstacol în calea dezvoltării unei colaborări fructuoase între ţări şi popoare. În realizarea acestor teluri, raporturile interstatale trebuie să se bazeze pe respectarea principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, al excluderii forţei şi ameninţării cu forţa, precum şi a presiunilor de orice natură, al respectării dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî în mod liber destinul.

În cursul convorbirilor s-a subliniat că reglementarea marilor probleme internaţionale poate fi trainică şi viabilă numai în măsura în care se bucură de adeziunea voluntară a tuturor ţărilor interesate. Toate ţările, indiferent de mărimea şi potenţialul lor, sînt chemate să-şi aducă contribuţia la soluţionarea problemelor cu care umanitatea este confruntată. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu apreciia, la Kinshasa, că „ţările noastre şi împreună cu noi şi alte ţări, de aceeaşi mărime — cum obişnuim noi românii să spunem, ţări mici şi mijlocii — vor acţiona şi ele cu mai multă fermitate pentru a-şi aduce contribuţia la soluţionarea marilor probleme internaţionale. Desigur, nu ignorăm nici un moment existenţa ţărilor mari, deosebirile de orînduire socială; dar, în acelaşi timp, noi pornim de la faptul că astăzi este necesar să se ţină seama de interesele tuturor popoarelor, să se asigure participarea la soluţionarea problemelor a tuturor statelor. Numai aşa este posibilă pacea, este posibil progresul omenirii!"

Dialogul româno-zairez a abordat numeroase probleme ale vieţii internaţionale şi în primul rînd ale realităţilor de pe continentul african. A fost încă un prilej pentru conducătorii celor două state de a-şi reafirma solidaritatea cu lupta dreaptă a popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia şi din alte teritorii dependente, pentru scuturarea jugului colonial, pentru libertate şi progres. În cadrul acestor convorbiri a fost condamnat cu fermitate apartheidul — discriminarea rasială practicată de regimurile din Republica Sud Africană şi Rhodesia.

O atenţie deosebită a fost acordată aspectelor acute pe care le generează decalajul existent între statele avansate din punct de vedere economic şi ţările în curs de dezvoltare, decalaj cu consecinţe multiple pentru statele ce poartă povara moştenirii coloniale. S-a subliniat că lichidarea acestui decalaj cere eforturi susţinute pentru valorificarea deplină a resurselor materiale şi umane de care dispune fiecare ţară, conjugate cu o largă colaborare internaţională, pentru eliminarea obstacolelor şi discriminărilor din relaţiile economice.

Ambele părţi au exprimat îngrijorarea lor profundă în legătură cu persistenţa unor conflicte armate şi focare de incordare în diferite părţi ale lumii, care ameninţă pacea şi securitatea internaţională, s-au pronunţat pentru încetarea oricărei intervenţii străine în Indochina, astfel încît popoarelor vietnamez, cambodgian şi laoţian să li se asigure dreptul sacru de a-şi alege în mod liber calea de dezvoltare, au reafirmat necesitatea reglementării politice a conflictului din Orientul Apropiat în conformitate cu rezoluţia Consiliului de Securitate, au înregistrat cu satisfacţie progresele pe calea destinderii în Europa şi au apreciat că este necesar să se intensifice negocierile pentru dezarmare, să se întreprindă acţiuni concrete pentru realizarea dezarmării generale şi, în primul rînd, a celei nucleare.

Vizita preşedintelui Nicolae Ceauşescu în Republica Zair a reflectat cursul ascendent al relaţiilor dintre cele două ţări, perspectivele lor. Faptul că cei doi preşedinţi au convenit să efectueze un nou schimb de vizite, pentru a continua contactele personale care s-au dovedit a fi fructuoase, reflectă dorinţa comună de a aprofunda relaţiile prieteneşti şi de colaborare dintre România şi Zair. Convorbirile dintre preşedinţii Ceauşescu şi Mobutu, întîlnirile cu locuitorii acestei ţări de o frumuseţe deosebită, constituie o contribuţie remarcabilă la dezvoltarea cooperării multilaterale dintre România şi Zair, la cauza păcii şi înţelegerii între popoare, la afirmarea idealurilor de libertate, independenţă şi progres social care animă popoarele de pretutindeni.

M. RAMURĂ

de peste hotare

Vizita delegaţiei economice române în S. U. A.

NEW YORK 24 (Agerpres). — Delegaţia Consiliului Economic al Republicii Socialiste România, condusă de tovarăşul Manea Mănescu, s-a întîlnit joi cu un grup de oameni de afaceri de la principalele companii industriale, comerciale şi financiaro-bancare din New York. Au participat Gabriel Hauge, preşedintele Consiliului de administraţie al Băncii „Manufactures Hanover Trust Co", Robert Murphy, preşedintele corporaţiei „Corning Glass", Ian McGregor, preşedintele companiei „American Metal Climax", Robert Royer, preşedintele companiei „Pfizer International", L. Rubin, preşedintele firmei „Atlanta Co", Thomas Gillespie, preşedintele corporaţiei „Scientific Design", precum şi preşedinţii altor companii.

În cadrul întîlnirii, şeful delegaţiei române a prezentat stadiul actual şi perspectivele dezvoltării economice a României, precum şi posibilităţile de cooperare industrială, tehnologică, ştiinţifică şi de dezvoltare a schimburilor comerciale. De asemenea, a răspuns la întrebările participanţilor cu privire la condiţiile prevăzute în legea comerţului exterior pentru cooperare şi colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică externă. Au fost abordate, de asemenea, posibilităţile de cooperare în domeniul industriei petroliere, chimice, construcţiilor de maşini, valorificării resurselor de materii prime în terţe ţări.

În aceeaşi zi, delegaţia a făcut o vizită la compania „International Bousiness Machine", unde s-au purtat discuţii despre modul de pregătire a cadrelor de specialişti în cibernetică economică şi de utilizare a calculatoarelor în procesul de producţie şi gestiune. La întîlnirea cu conducerea companiei „Singer" au fost discutate unele posibilităţi de cooperare industrială şi tehnică.

În încheierea programului de la New York, delegaţia a făcut o vizită la „Biblioteca Română", recent deschisă în acest oraş, după care a plecat pe calea aerului spre Chicago.

Tovarăşul Manea Mănescu, preşedintele Consiliului Economic al Republicii Socialiste România, a avut joi o întrevedere cu secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim.

PARLAMENTUL NORD-IRLANDEZ „SUSPENDAT"

Instituirea controlului direct al Londrei asupra Ulsterului

Ca urmare a înrăutăţirii situaţiei din Irlanda de Nord, primul ministru al Marii Britanii, Edward Heath, a anunţat vineri în Camera Comunelor că Irlanda de Nord va trece sub controlul direct al autorităţilor din Londra. Transferarea puterilor executive şi legislative exercitate timp de o jumătate de secol de Stormont (parlamentul din Belfast) va face obiectul unei legi, care urmează a fi supusă aprobării Camerei Comunelor săptămîna viitoare. Potrivit premierului britanic, Parlamentul nord-irlandez este „suspendat" şi nu „dizolvat".

Măsurile respective, care rămîn în vigoare un an, putînd fi apoi prelungite, prevăd, între altele, eliberarea treptată a persoanelor internate în lagăre. S-a anunţat, de asemenea, numirea unui secretar de stat pentru Irlanda de Nord în persoana lui William Whitelaw, actualul lider al Parlamentului britanic care, la rîndul său, va desemna o comisie formată din nord-irlandezi pentru a-l ajuta în îndeplinirea sarcinilor sale. Atunci cînd timpul o va permite — a adăugat premierul Heath — vor fi întreprinse consultări asupra viitoarei structuri a guvernului Irlandei de Nord. El a precizat că primul ministru nord-irlandez Brian Faulkner va rezolva problemele politice curente pînă cînd dispoziţiile legale necesare vor fi adoptate de parlamentul britanic.

În Irlanda de Nord au avut loc demonstraţii ale populaţiei protestante majoritare împotriva măsurilor adoptate. Nemulţumiri au fost exprimate şi de unii deputaţi nord-irlandezi în Camera Comunelor, care au declarat că intenţionează să se retragă din parlamentul britanic. La Londra s-a anunţat că 4 000 militari britanici sînt gata să fie trimişi în Irlanda de Nord pentru a face faţă oricărei eventualităţi.

EXPOZIŢII ROMÂNEŞTI LA CAIRO

LA CAIRO s-a deschis o expoziţie de artă populară românească, organizată într-una dintre cele mai cunoscute săli de expoziţie din capitala egipteană — „Galeria Bab El Louk". Expoziţia a fost inaugurată, în numele dr. Abdel Kader Hatem, vicepremier şi ministru al culturii şi informaţiilor, de către Saad El Din, subsecretar de stat la Ministerul Culturii şi Informaţiilor.

Deschisă în cadrul manifestărilor de prietenie româno-egiptene care preced apropiata vizită în R.A.E. a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, expoziţia vine să se adauge unui şir de acţiuni iniţiate pe baza acordului cultural româno-egiptean, aducînd noi valenţe prestigiului de care se bucură peste hotare realizările artei populare româneşti şi contribuind la cunoaşterea lor de către publicul din această ţară.

Tot în aceste zile, Casa de cultură Kasr El Nil din Cairo găzduieşte expoziţia „Imagini din Republica Socialistă România" care a fost vizitată pînă în prezent de un numeros public.

Generaţia tînără şi viitorul Europei

Recent s-a desfăşurat la Lillehammer — Norvegia, un Seminar internaţional al tineretului, privind securitatea europeană. La seminar a participat şi un reprezentant al U.T.C. din România.

Însemnări despre Seminarul internaţional al tineretului de la Lillehammer

DE GH. PRISECARU

Lillehammer — loc de desfăşurare a numeroase manifestări şi reuniuni internaţionale — situat la numai 160 km nord-est de Oslo, poate fi considerat, pe bună dreptate, o bijuterie a Nordului. Oraşul, ale cărui clădiri din lemn cochete şi, totuşi, simple amintesc de casele munteniilor noştri, ne-a primit cu simpatie şi cu... zăpadă. E adevărat că norvegienii nu sînt expansivi, dar în spatele sobrietăţii lor se găseşte multă generozitate şi căldură, o predispoziţie permanentă pentru discuţii politice şi confruntări de opinii. Acestui climat propice pentru desfăşurarea unei manifestări internaţionale i s-a adăugat o plăcută surpriză, din partea gazdelor, plină de semnificaţii. Întîlnirea noastră s-a desfăşurat în acelaşi hotel în care, la 9 mai 1945, a fost semnată capitularea trupelor hitleriste din Norvegia, luînd astfel sfîrşit, în urma unei lupte de rezistenţă devenită legendară, o perioadă neagră din istoria ţării.

Seminarul internaţional al tineretului de la Lillehammer a fost organizat de Consiliul Tineretului din Norvegia, organism ce grupează principalele organizaţii politice de tineret norvegiene. La lucrările sale au participat 54 persoane, reprezentînd 9 organizaţii internaţionale şi 24 organizaţii naţionale sau consilii ale tineretului din 21 de ţări europene.

Desfăşurarea unui asemenea seminar în această perioadă nu e deloc întîmplătoare. Manifestarea de la Lillehammer răspunde unei necesităţi şi, în acelaşi timp, unei preocupări constante a tinerei generaţii europene în direcţia sporirii rolului şi aportului său la realizarea pe continentul nostru a unui climat de destindere şi înţelegere, de securitate, pace şi cooperare. Întîlnirile tineretului european de la Snagov, Helsinki, München şi Florenţa au scos în evidenţă nu numai spiritul de responsabilitate faţă de viitorul continentului care animă tineretul european, dar şi hotărîrea sa de a-şi aduce o contribuţie sporită, alături de celelalte forţe sociale şi politice interesate, la realizarea unui sistem de pace şi securitate în Europa. E un lucru demn de subliniat că în prezent, în urma unui proces nu lipsit de dificultate, organizaţiile şi mişcările europene de tineret, în marea lor majoritate, sînt constiente de necesitatea şi de posibilitatea unor noi acţiuni comune ale tinerei generaţii, acestea fiind mai mult ca oricînd încrezătoare în influenţa pozitivă pe care asemenea acţiuni o pot avea asupra climatului politic european.

În acest spirit, seminarul de la Lillehammer, care a avut un caracter consultativ, a oferit prilejul de a realiza un util schimb de opinii, privind căile concrete prin care tineretul european, ca factor social-politic dinamic, poate să răspundă mai activ la imperativul stabilirii unui sistem de securitate şi pace în Europa. Numeroşi vorbitori au subliniat că rezultatele obţinute pînă în prezent pe linia apropierii, cunoaşterii reciproce şi dialogului din mişcarea europeană de tineret, permite să se treacă la faza mai activă de cooperare şi anume la realizarea unor acţiuni comune.

Participanţii la seminar au primit cu interes propunerea organizaţiilor politice de tineret finlandeze de a organiza în luna august, la Helsinki, o conferinţă a tineretului dedicată securităţii şi cooperării în Europa. Iniţiatorii îşi propun ca această conferinţă să fie o nouă şi puternică manifestare a voinţei tinerei generaţii de a lua parte activă la discutarea şi aşezarea pe noi baze a relaţiilor intereuropene, de impulsionare a tuturor guvernelor, pentru ca acestea să treacă la acţiuni practice imediate în vederea pregătirii multilaterale, concrete, a conferinţei general-europene a statelor de pe continent.

Numeroşi vorbitori au subliniat importanţa „Mesei rotunde" de la Snagov apreciindu-se că spiritul care a prezidat organizarea şi desfăşurarea acesteia a fost de natură să deschidă noi perspective intensificării acţiunilor tineretului din Europa pentru destindere, cooperare şi securitate. A fost evidenţiat faptul că mutaţiile pozitive produse în mişcarea de tineret şi studenţi, precum şi experienţa ultimelor iniţiative internaţionale de tineret, în problemele securităţii şi cooperării europene, ne conduc la cerinţa unei abordări realiste a tuturor problemelor care prevăd organizarea unor noi manifestări ale tineretului european. Viitoarea conferinţă de la Helsinki va fi, astfel, precedată de o minuţioasă pregătire în care un mare număr de organizaţii naţionale şi internaţionale de tineret sînt chemate să-şi prezinte opiniile privind caracterul, conţinutul şi programul acesteia. Un al doilea seminar consultativ ce urmează să fie organizat în luna mai în Polonia, precum şi un bogat program de consultări şi vizite în mai multe ţări europene sînt menite să ofere Comitetului Finlandez un ansamblu de recomandări în legătură cu pregătirea şi desfăşurarea Conferinţei.

Trebuie să notăm că, deşi în legătură cu problema participanţilor la viitoarea Conferinţă s-au avansat unele idei privind o limitare a participării la organizaţiile „mai importante", s-a acceptat, în urma unor lungi discuţii, principiul invitării tuturor forţelor de tineret şi studenţi, naţionale şi internaţionale, interesate în realizarea acestei iniţiative, în înfăptuirea securităţii europene.

La întîlnirea de la Lillehammer, au participat tineri comunişti, social-democraţi, liberali, conservatori, centrişti, democraţi-creştini. În dezbateri, desfăşurate în şedinţe plenare şi comisii, au fost exprimate, în mod fireşc, puncte diferite, în funcţie de optica pe care fiecare participant o avea asupra ideii securităţii, cooperării europene, a colaborării în mişcarea de tineret. Deosebirile de concepţii şi orientări politice şi ideologice n-au împietat, însă, asupra eforturilor de a se ajunge la un acord, de a stabili o bază de acţiuni comună.

Participanţii au fost aproape unanimi în a aprecia necesitatea făuririi unui asemenea sistem de relaţii intereuropene în care să fie exclusă folosirea forţei sau ameninţarea cu folosirea ei şi să fie asigurată respectarea de către toţi şi faţă de toţi a principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi şi neamestecului în afacerile interne. Mulţi vorbitori au subliniat că securitatea Europei nu poate fi clădită pe blocuri şi alianţe militare şi de aceea se impune desfiinţarea blocurilor militare, retragerea trupelor străine de pe teritoriul altor state în interiorul graniţelor naţionale, înfăptuirea unor măsuri concrete şi eficace de dezarmare. De asemenea, recunoaşterea realităţilor postbelice şi inviolabilităţii frontierelor actuale, statornicirea unor raporturi de bună vecinătate şi extinderea legăturilor de colaborare în domeniile economic, tehnico-ştiinţific, cultural, turistic, sînt componente obligatorii ale unui sistem eficient de securitate şi cooperare în Europa.

Nici una din aceste probleme nu este străină tineretului. De aceea, asupra tuturor acestora, ca şi a celor care privesc în mod direct cooperarea între organizaţiile şi mişcările de tineret, reprezentanţii tinerei generaţii europene vor avea prilejul să se întîlnească din nou, cu înţelegere şi maturitate politică, în timpul Conferinţei tineretului de la Helsinki.

Seminarul de la Lillehammer adaugă noi elemente procesului de cooperare din mişcarea europeană de tineret, îmbogăţeşte contribuţia tinerei generaţii la realizarea unui climat de destindere, pace şi securitate în Europa.

● PREŞEDINTELE Consiliului de Stat al Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht, a primit vineri dimineaţă, la sediul Consiliului de Stat, delegaţia Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarăşul Ştefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele M.A.N. Erau de faţă Gerald Gotting, preşedintele Camerei Populare a R. D. Germane, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, Oskar Fischer, membru al C.C. al P.S.U.G., adjunct al ministrului afacerilor externe, Heinz Eichler, secretar al Consiliului de Stat, membru al Prezidiului Camerei Populare, Egon Krenz şi Karl-Heinz Schulmeister, membri ai Prezidiului Camerei Populare. Era prezent ambasadorul României la Berlin, Nicolae Ghenea.

În timpul primirii, desfăşurate într-o atmosferă prietenească, au fost discutate probleme privind activitatea depusă în cele două ţări pentru edificarea societăţii socialiste, preocuparea manifestată de R.D.G. şi România în direcţia asigurării securităţii şi păcii în Europa şi în întreaga lume.

● UNIUNEA POPORULUI AFRICAN — zimbabwe (Z.A.P.U.) şi Uniunea naţională africană — zimbabwe (Z.A.N.U.) — cele două organizaţii ale populaţiei băştinaşe din Rhodesia, ambele scoase în afara legii în anul 1960 — au hotărît să creeze un comandament militar unic.

Această decizie, relatează agenţia Reuter, a fost luată în cadrul convorbirilor care au avut loc între reprezentanţii celor două organizaţii în localitatea tanzaniană Mbeya.

Cu prilejul semicentenarului U. T. C.

MESAJE DE FELICITARE

Cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a Uniunii Tineretului Comunist din Republica Socialistă România, adresăm tinerilor comunişti, întregului tineret român, salutul nostru frăţesc.

Fie ca prietenia şi cooperarea dintre organizaţiile noastre de tineret să se întărească continuu, în interesul unităţii de acţiune în lupta împotriva imperialismului.

CONSILIUL NAŢIONAL AL MIŞCĂRII TINERETULUI COMUNIST DIN FRANŢA

Cu prilejul marii dv. sărbători, transmitem Uniunii Tineretului Comunist din România urările noastre cele mai călduroase. Uniunea Tineretului Comunist din România a parcurs un drum glorios, educînd tineretul, în perioada ilegalităţii, în condiţiile exploatării şi teroarei, în spirit revoluţionar, militant.

În înfăptuirea revoluţiei socialiste, tineretul şi-a adus din plin contribuţia, participînd apoi activ la construirea socialismului în România. Mărturie a muncii sale pline de abnegaţie sînt realizările obţinute de Republica Socialistă România în economie, ştiinţă şi cultură.

Uniunea Tineretului Comunist din România este cunoscută pe plan mondial prin lupta sa activă pentru drepturile tineretului, pentru pace, socialism şi progres, împotriva reacţiunii şi imperialismului.

50 de ani de existenţă este o vîrstă apreciabilă. Experienţa de luptă cîştigată în aceşti ani constituie o garanţie a îndeplinirii tuturor sarcinilor care stau, în anii viitori, în faţa organizaţiei dv., în faţa tineretului român. Uniunea Democratică a Tineretului Finlandez transmite Uniunii Tineretului Comunist din România, organizaţie frăţească şi prietenă, cele mai călduroase salutări.

Urăm Uniunii Tineretului Comunist, întregului tineret român, noi succese în construirea socialismului în ţara dv.

Să se întărească prietenia şi colaborarea dintre organizaţiile noastre.

Trăiască prietenia dintre tineretul român şi finlandez!

PEKKA SAARNIO
Preşedinte al Uniunii Democrate a Tineretului din Finlanda

Cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a Uniunii Tineretului Comunist din România avem plăcerea să vă adresăm felicitările noastre călduroase, sincere urări de prosperitate şi succese tot mai numeroase în lupta dv. de construire a unei Românii independente, din punct de vedere politic şi economic.

La cei 50 de ani ai săi de existenţă, Uniunea Tineretului Comunist din România înalţă azi stindardul coexistenţei paşnice, al progresului social şi al solidarităţii internaţionaliste.

Sperăm că şi noua etapă de existenţă, în care a intrat U.T.C., va întări şi mai mult legăturile de prietenie şi colaborare care unesc organizaţiile noastre.

IOUZA INNOCENT
Secretar General al Mişcării Tineretului din Dahomey

Secţia de tineret şi studenţi a Congresului Naţional African, în numele milioanelor noastre de tineri şi vîrstnici, adresează Uniunii Tineretului Comunist din România socialistă calde salutări frăţeşti, cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a creării sale.

Istoria glorioasă a tinerilor comunişti din România este cuprinsă în progresul spectaculos înregistrat în toate domeniile vieţii sociale din ţara dv.

Nu avem nici o îndoială că acest eveniment deosebit va constitui un îndemn pentru noi eforturi în domeniul activităţilor interne şi internaţionale, întrucît tineretul dv. a devenit un detaşament important al frontului antiimperialist al tinerei generaţii.

Fie ca această sărbătoare să servească drept punct de plecare în întărirea, pe mai departe, a relaţiilor noastre de cooperare.

CONGRESUL NAŢIONAL AFRICAN
Secţia de Tineret şi Studenţi

Cu prilejul jubileului de aur al Uniunii Tineretului Comunist din România, Organizaţia Tineretului Democrat din Cipru vă adresează calde felicitări şi urează organizaţiei dv., întregului tineret român, fericire şi noi succese în activitatea dv.

TINERETUL DEMOCRATIC UNIT DIN CIPRU

Cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a Uniunii Tineretului Comunist vă adresăm cele mai călduroase felicitări şi vă urăm noi succese în activitatea dv. viitoare.

UNIUNEA TINERETULUI SOCIAL-DEMOCRAT DIN SUEDIA

Însemnări din Tanzania

FRUMUSEŢI NOI LÎNGĂ KILIMANJARO

— Stimaţi pasageri, în dreapta aveţi muntele Kilimanjaro... **Din difuzor, glasul stewardessei se aude aproape şoptit — totuşi anunţul iscă freamăt printre călători. Privirile se îndreaptă spre hublouri. Iată-l! Impunător şi paradoxal, cu piscurile înzăpezite sub soarele tropical, străpungînd cerul fără pată pînă la 19 340 de picioare, adică 5 895 de metri... Zăpezile din Kilimanjaro, pe care pana lui Hemingway le-a făcut pentru o doua oară nemuritoare... Declanşatoarele aparatelor de fotografiat încep să tăcăne. Cu fruntea în soare, muntele adresează cu eleganţă, după un protocol mut, primul salut celor veniţi sub cerul Tanzaniei.**

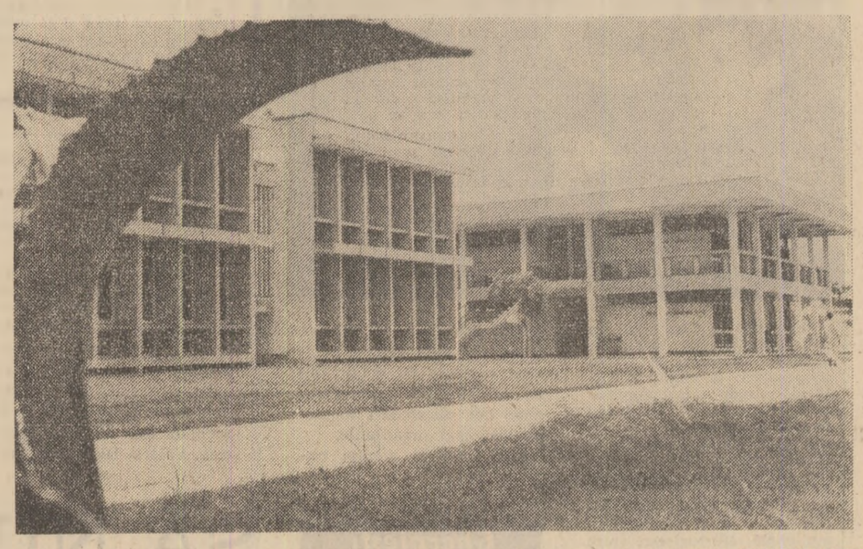

Universitatea din Dar Es Salaam (Foto: A. DUMITRAŞCU)

Zeci şi zeci de mii de turişti trăiesc, anual, acelaşi extaz — descoperind frumuseţile acestei ţări care, de la ţărmul Oceanului Indian şi pînă unde doarme, asemenea unui crocodil de argint, lacul Tanganyika, de la marele lac Victoria pînă la întinderile nesfîrşite ale pădurilor Miombo, oferă o rar întîlnită diversitate de aspecte. Rezervaţiile şi parcurile naţionale adăpostesc peste 40 de specii de animale sălbatice, incluzînd elefanţi, lei, leoparzi, girafe, zebre, hipopotami şi rinoceri. Coastele de coral ale insulelor Zanzibar şi Pemba, îmbie vizitatorii la palpitante partide de pescuit, în vreme ce capitala ţării — portul Dar Es Salaam — oferă, în ambianţa unei vegetaţii luxuriante, imaginea unui oraş mare şi modern, aflat în plină dezvoltare.

Străbătînd ţara de la un capăt la celălalt, venind în contact cu populaţia a cărei fire deschisă, prietenoasă şi veselă se face lesne remarcată, constaţi că la frumuseţile naturale ale Tanzaniei, oamenii adaugă frumuseţi noi, podoabe ale muncii unite pentru progres economic şi social. Zeci de fabrici născute în ultimii ani — ţesătorii, fabrici de ciment, de asamblare a tractoarelor, de anvelope, de produse farmaceutice — dovedesc eforturi eficiente pe calea dezvoltării unei industrii proprii. Actualul plan cincinal (1969—1974) prevede realizarea a 385 de noi obiective industriale, care vor valorifica într-un grad mai înalt resursele ţării. Agricultura, care ocupă 90 la sută din populaţia Tanzaniei, se bucură de o mare atenţie în cadrul planurilor de dezvoltare. Culturile de sisal reprezentau altădată baza agriculturii tanzaniene. O preocupare susţinută pentru sporirea şi diversificarea producţiei agricole a făcut ca în deceniul 1961—1970 recolta anuală de bumbac să crească de la 30 000 de tone la 79 000 de tone. Salturi la fel de impresionante s-au înregistrat şi în ce priveşte producţiile de cafea, tutun, ceai, alune cashew, copra, arahide. Semnificative prefaceri s-au produs în satele ţării. Aproape un milion de ţărani s-au grupat în sate cooperativizate de tip „ujamaa" (înfrăţirea) şi folosind în comun mijloace de muncă oferite de stat, deşelenesc terenuri, amenajează sisteme locale de irigaţii, clădesc aşezări social-culturale proprii. Aşa a fost posibil ca între anii 1964 şi 1971 suprafaţa arabilă a Tanzaniei să crească de la 29 de milioane de acri la 39 de milioane de acri. Lîngă Bagamoyo, la Kerege, am fost oaspetele unei asemenea cooperative. 160 de familii creşteau vaci şi păsări, îngrijind mari plantaţii de cocotieri. Cu autocamioanele, produsele erau valorificate la oraş şi oamenii erau mulţumiţi de felul cum le era răsplătită munca. Satul îşi amenajase dispensar şi spital şi toţi cei 450 de copii de vîrstă şcolară frecventau cursurile şcolii.

Cu prilejul unei vizite făcute la Ministerul Agriculturii, d-na J. F. Bitegeko care, deşi foarte tînără, răspunde de calificarea profesională a cadrelor, ne-a vorbit pe larg despre pasiunea pe care tinerii tanzanieni o dovedesc în dobîndirea specializării lor în diferite ramuri ale producţiei agricole şi despre roadele deosebite ale activităţii pe care o depun în satele ţării.

„Cincisprezece tineri, ne-a spus zîmbind gazda noastră, au urmat cursuri de specializare în România. Au venit cu o pregătire temeinică şi cu o mare dăruire în muncă. Acum aceştia sînt răspîndiţi în diferite regiuni din ţară, organizînd activitatea satelor **UJAMAA**. După cîte ne dăm seama pînă în prezent, toţi obţin succese importante". Şi a adăugat, după o clipă: „Înseamnă că în România tinerii noştri au găsit nu numai prieteni buni, dar şi mentori pricepuţi...".

ADRIAN DUMITRAŞCU

Dar Es Salaam, martie 1972

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66. P.O.B. — „Box 2001". — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".